

**EUROOPA LIIDU
NÕUKOGU**

**Brüssel, 22. märts 2007 (23.03)
(OR. en)**

7665/07

**Institutsioonidevaheline dokument:
2005/0245 (COD)**

**EF 33
ECOFIN 128
CONSOM 23
CRIMORG 62
CODEC 262**

MÄRKUS

Saatja:	Eesistujariik
Saaja:	Nõukogu
Komisjoni ettepaneku nr:	15625/05 EF 62 ECOFIN 407 CONSOM 54 CRIMORG 155 CODEC 1165
Teema:	Ettepanek: Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv makseteenuste kohta siseturul ning direktiivide 97/7/EÜ, 2000/12/EÜ ja 2002/65/EÜ muutmise kohta

Käesolevaga edastatakse Teile eesistujariigi konsolideeritud kompromisstekst.

Ettepanek

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV

makseteenuste kohta siseturul

ning direktiivide 97/7/EÜ, 2002/12/EÜ ja 2002/65/EÜ muutmise kohta

- (1) Siseturu loomiseks on väga oluline kõrvaldada ühenduses kõik sisepiirid, et oleks võimalik kaupade, isikute, teenuste ja kapitali vaba liikumine. Seetõttu on tähtis makseteenuste ühtse turu nõuetekohane toimimine. Praegu takistab turu toimimist ühtlustamise puudumine selles valdkonnas.
- (2) Praegu on liikmesriikide makseteenuste turud korraldatud eraldi, järgitakse riikide õigusakte ning makseteenuste õigusraamistik on killustunud 27 riigi õigussüsteemi vahel.
- (3) Käesolevas valdkonnas on juba vastu võetud mitmeid ühenduse õigusakte, nimelt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. jaanuari 1997. aasta direktiiv 97/5/EÜ krediidikorraldusega tehtud välismaksete kohta ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. detsembri 2001. aasta määrus (EÜ) nr 2560/2001 eurodes tehtavate välismaksete kohta, mis pole aga olukorda piisavalt parandanud, nagu ei ole seda teinud ka komisjoni 8. detsembri 1987. aasta soovitus 87/598/EMÜ elektrooniliste maksetega seotud Euroopa tegevusjuhise kohta (suhted finantsasutuste, kaubandusettevõtjate ja teenusepakkujate ning tarbijate vahel), komisjoni 17. novembri 1988. aasta soovitus 88/590/EMÜ, milles käsitletakse maksesüsteeme ning eelkõige kaardi omaniku ja kaardi väljaandja vahelisi suhteid, komisjoni 30. juuli 1997. aasta soovitus 97/489/EÜ, milles käsitletakse elektrooniliste maksevahenditega tehtavaid tehinguid ning eelkõige väljaandja ja omaniku vahelisi suhteid. Need meetmed on siiski jätkuvalt ebapiisavad. Siseriiklike õigusaktide ning ühenduse puuduliku raamistiku koosseksisteerimine on tekitanud segadust ja õiguskindlusetust.

- (4) Seetõttu on oluline luua ühenduse tasandil nüüdisaegne ja sidus makseteenuste õiguslik raamistik – olenemata sellest, kas makseteenused on kooskõlas süsteemiga, mis tuleneb finantssektori algatusest luua ühtne euromaksete piirkond (*Single Euro Payment Area – SEPA*) – mis oleks neutraalne, et tagada võrdsed võimalused kõikidele maksesüsteemidele eesmärgiga säilitada tarbijate valikuvõimalus, mis oleks võrreldes praeguste riiklike süsteemidega oluliseks sammuks edasi tarbijate kulude vähendamise, ohutuse ja tõhususe valdkondades.
- (5) Raamistikuga tuleks tagada usaldatavusnõudeid, uute makseteenuse pakkujate turulepääsu, teabega seotud nõudeid ning makseteenuste kasutajate vastavaid õigusi ja kohustusi käsitlevate riikide õigusaktide kooskõlastatus. Selles raamistikus tuleks säilitada määruse (EÜ) nr 2560/2001, millega loodi hindadega seonduv euromaksete ühtne turg, sätteid. Direktiivi 97/5/EÜ sätteid ja soovitustes 87/598/EMÜ, 88/590/EMÜ ja 97/489/EÜ antud soovitused tuleks integreerida ühte siduvasse õigusakti.

- (6) Samas ei tohiks see õiguslik raamistik olla kõikehõlmav. Selle kohaldamine peaks piirduma nende teenusepakkujatega, kelle tegevus seisneb makseteenuste pakkumises makseteenuse kasutajatele. Samuti ei ole kohane kohaldada seda teenuste suhtes, mille puhul raha kantakse üle maksjalt makse saajale või veetakse seda üksnes pangatähtedes ja müntides või kui ülekanne põhineb tšekil, arvel, lihtvekslil või muul vahendil, makseteenuse pakkuja või muu isiku antud maksetähikul või -kaardil, millega antakse raha makse saaja käsutusse. Lisaks tuleks eristada telekommunikatsiooni, infotehnoloogia või võrguoperaatorite pakutavaid vahendeid, millega hõlbustatakse digitaalsete kaupade ja teenuste ostmist, sealhulgas peale tavapäraste kõneteenuste ja nende edastamise digitaalsetele seadmetele nt telefonihelinate, muusika ja digitaalsete ajalehtede ostmist. Nende kaupade või teenuste sisu võib toota kas kolmas isik või operaator, kes võivad suurendada nende olemuslikku väärtust juurdepääsu-, levitamise või otsinguvõimaluste abil. Viimasel juhul, kui kaupu ja teenuseid levitab üks või mitu nimetatud operaatorit või tehnilistel põhjustel kolmas isik ning neid saab kasutada üksnes digitaalsete seadmete, näiteks mobiiltelefonide või arvutite abil, ei peaks seda õigusraamistikku kohaldama, kuna operaatori tegevus läheb kaugemale lihtsast maksetehingust. Siiski on selle kohaldamine asjakohane juhtudel, kui operaator tegutseb eranditult vahendajana, kes lihtsalt korraldab makse tegemise kolmandast isikust tarnijale.
- (6a) Raha ülekandmine on lihtne makseteenus, mis tavaliselt põhineb sularahal, mille maksja annab makseteenuse pakkujale, kes maksab vastava summa (nt sidevõrgu kaudu) makse saajale või teisele makseteenuse pakkujale, kes tegutseb makse saaja nimel. Mõnes liikmesriigis osutavad supermarketid, kaubandusettevõtjad ja teised jaekaubanduse ettevõtjad avalikkusele sarnast teenust, mis võimaldab maksta kommunaalteenuste arveid ja teisi tavapäraseid majapidamise kuluarveid. Nimetatud arvete maksmise teenust tuleks pidada käesolevas direktiivis määratletud raha ülekandmiseks, kui pädevad asutused ei loe seda tegevust mõne muu lisas toodud makseteenuse alla kuuluvaks.

- (7) On vaja määratleda nende makseteenuse pakkujate kategooriad, kes võivad õiguspäraselt pakkuda neid teenuseid kogu ühenduses, nimelt krediidasutused, kes võtavad maksetehingu rahastamiseks oma kasutajatelt vastu hoiuseid ja kelle suhtes tuleks jätkuvalt kohaldada usaldatavusnõudeid Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2006. aasta direktiivi 2006/48/EÜ (krediidasutuste asutamise ja tegevuse kohta) alusel, ning elektronraha asutused, kes annavad maksetehingute rahastamiseks välja elektronraha ja kelle suhtes tuleks jätkuvalt kohaldada usaldatavusnõudeid Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. septembri 2000. aasta direktiivi 2000/46/EÜ (elektronrahaasutuste asutamise ja tegevuse kohta ning usaldatavusnormatiivide täitmise üle peetava järelevalve kohta) alusel, ning postižiroasutused, kellel on selleks õigus riigi õigusaktide alusel.
- (7a) Käesoleva direktiiviga sätestatakse eeskirjad, mis käsitlevad maksetehingu täitmist, kui raha on elektronraha direktiivi 2000/46/EÜ artikli 1 lõike 3 punkti b tähenduses. Käesolevat direktiivi ei kohaldata siiski elektronraha väljaandmise suhtes ning sellega ei muudeta direktiiviga 2000/46/EÜ sätestatud elektronraha asutuste usaldatavusnormatiive. Seetõttu ei ole maksevahendajatel lubatud elektronraha välja anda.
- (8) Turulepääsu õiguslike tõkete eemaldamiseks on vaja kehtestada kõigile makseteenuse pakkujaile, kes ei ole seotud hoiuste vastuvõtmise ega elektronraha väljaandmisega, ühtne tegevusluba. Seetõttu on kohane kehtestada uus teenusepakkujate kategooria, edaspidi "maksevahendajad", kes on olemasolevatesse kategooriatesse mittekuuluvad füüsilised või juriidilised isikud, ja näha ette neile kõikjal ühenduses makseteenuse osutamiseks tegevusloa andmine rangete ja kõikehõlmavate tingimuste alusel. Nii kehtiksid kõikjal ühenduses selliste teenuste suhtes samad tingimused.

- (9) Maksevahendajale tegevusloa andmise ja selle kehtimise tingimustes peaksid olema usaldatavusnõuded, mis on proportsionaalsed vahendajate äritegevusega seotud tegevus- ja finantsriskidega. Seejuures on vaja kindlat korda, mille kohaselt nõutakse algkapitali kombineerituna püsikapitaliga ja mille võiks põhjalikumalt välja töötada sobival ajal, sõltuvalt turu vajadustest. Kuna eksisteerib valik erinevaid makseteenuseid, on direktiivi kohselt lubatud erinevad meetodid koos teatava õigusega järelevalvet teostada, tagamaks, et sarnaseid riske käsitletakse samal viisil kõigi makseteenuste pakkujate puhul. Maksevahendajatele kehtestatud nõuded peaksid kajastama asjaolu, et maksevahendajad tegelevad rohkem spetsialiseerunud ja piiratud tegevusvaldkonnas ning seega on nende riskid kitsamad ja kergemini jälgitavad ning kontrollitavad kui krediitiasutuste mitmesugustest tegevustest tulenevad riskid. Eelkõige tuleks keelata maksevahendajatel võtta kasutajatelt vastu hoiuseid ning lubada kasutada ainult kasutajatelt makseteenuste osutamiseks saadud raha. Tuleks sätestada, et klientide raha tuleb hoida eraldi maksevahendaja rahast, mis on ette nähtud muuks äritegevuseks. Maksevahendajate suhtes tuleks kohaldada ka tõhusaid rahapesu ja terrorismi rahastamise vastaseid nõudeid.
- (9a) Maksevahendajad peaksid koostama oma raamatupidamise aasta-aruanded ja eelmise eelarveaasta ühendaruanded vastavalt direktiivile 78/660/EÜ ja, kui see on asjakohane, direktiividele 83/349/EMÜ ja 86/635 EMÜ. Raamatupidamise aasta-aruandeid ja ühendaruandeid tuleks auditeerida, välja arvatud juhul, kui maksevahendaja on sellest kohustusest direktiivi 78/660/EÜ ja, kui see on asjakohane, direktiivide 83/349/EMÜ ja direktiivi 86/635/EMÜ kohaselt vabastatud.

- (9b) Käesoleva direktiiviga reguleeritakse laenuandmist üksnes juhul, kui see on tihedalt seotud makseteenustega, st krediidiliinide ja krediitkaartide väljaandmisega. Üksnes juhul, kui laen antakse makseteenuste hõlbustamise eesmärgil ja see on lühiajaline, võib laenu andmist siiski lubada seoses maksevahendajate piiriülese tegevusega, kui laenu refinantseeritakse peamiselt maksevahendaja enda rahaga, samuti kapitaliturgudelt saadud rahaga, kuid mitte rahaga, mida maksevahendaja haldab klientide nimel makseteenuste teostamiseks. Eeltoodu ei peaks piirama direktiivi 87/102/EMÜ (liikmesriikide tarbijakrediiti käsitlevate õigus- ja haldusnormide ühtlustamise kohta) ja muude asjakohaste ühenduse või siseriiklike õigusaktide kohaldamist, mis puudutavad käesoleva direktiiviga tarbijatele laenu andmise tingimuste osas ühtlustamata aspekte.
- (10) Liikmesriigid peaksid määrama ametiasutused, kes vastutavad maksevahendajatele tegevusloa andmise eest, pideva kontrolli ja selle otsustamise eest, kas tegevusluba on vaja tühistada. Ühtse kohtlemise tagamiseks ei tohiks liikmesriigid kohaldada maksevahendajate suhtes lisanõudeid peale käesolevas direktiivis sätestatud nõuete. Kõiki pädevate asutuste tehtud otsuseid peaks siiski saama vaidlustada kohtus. Lisaks sellele ei peaks pädevate ametiasutuste ülesanded mõjutama maksesüsteemide järelevalvet, mis vastavalt asutamislepingu artikli 105 lõike 2 neljandale taandele on Euroopa Keskpankade Süsteemi ülesanne.
- (11) Välja jäetud.

- (12) Võttes arvesse soovi registreerida kõigi rahaülekandeteenuse pakkujate andmed ja asukoht ning neid kõiki teatud moel aktsepteerida, sõltumata sellest, kas nad suudavad täita kõiki tingimusi maksevahendaja tegevusloa saamiseks, nii et keegi neist ei peaks ühinema varimajandusega, ning kohaldada kõikide rahaülekandeteenuse pakkujate suhtes teatud õiguslikke ja regulatiivseid miinimumnõudeid, on kohane kooskõlas rahapesuvastase töökonna VI erisoovituse põhjendusega kehtestada mehhanism, mille alusel saab neid makseteenuse pakkujaid, kes ei suuda täita kõiki neid tingimusi, ikkagi kohelda maksevahendajatena. Selleks peaksid liikmesriigid kandma need isikud maksevahendajate registrisse, kohaldamata nende suhtes kõiki tegevusloa andmise tingimusi.
- Erandi tegemise võimaluse suhtes on siiski väga oluline kohaldada rangeid, tehingute mahuga seotud nõudeid. Erandit kasutavatel maksevahendajatel puudub asutamisõigus ja teenuste osutamise vabadus, samuti ei tohi nad maksesüsteemi liikmena teostada neid õigusi kaudselt.

(12a) Igale makseteenuse pakkujale on oluline omada juurdepääsu maksesüsteemide tehnilise infrastruktuuri teenustele. Juurdepääsu suhtes kohaldatakse aga süsteemi terviklikkuse ja stabiilsuse tagamiseks asjakohaseid nõudeid. Iga makseteenuse pakkuja, kes taotleb maksesüsteemis osalemise võimalust, peab maksesüsteemis osalejatele tõendama, et tema sisekorraldus on piisavalt kindel igasuguste riskide tõrjumiseks. Tavaliselt hõlmavad need maksesüsteemid näiteks nelja osapoolega maksete vahendamise süsteeme ning suuremahulisi maksete vahendamise süsteeme, millega täidetakse krediidikorraldusi ja otsearveldusi.

Tegevusloa saanud makseteenuse pakkujate erinevate kategooriate võrdse kohtlemise tagamiseks kõikjal ühenduses vastavalt nende usaldatavusel põhinevale tegevusloale, on vaja selgitada eeskirju, mis käsitlevad juurdepääsu makseteenuste osutamisele ja maksesüsteemidele. Sätestada tuleks tegevusloa saanud maksevahendajate ja krediidiastutuste mittediskrimineeriv kohtlemine, et kõik siseturul konkureerivad makseteenuse pakkujad saaksid võrdsetel tingimustel kasutada nende maksesüsteemide tehnilise infrastruktuuri teenuseid. Tegevusloa saanud makseteenuse pakkujate ja käesoleva direktiivi artiklis 21 või direktiiv 2000/46/EÜ artiklis 8 sätestatud erandit kasutavate makseteenuse pakkujate erinev kohtlemine võib olla õigustatud erinevuste tõttu nende usaldatavusnõuetes. Igal juhul tohiks erinevusi hinnatingimustes lubada vaid siis, kui see on tingitud makseteenuse pakkujatest tulenevate erinevustega hindades. See ei tohiks piirata liikmesriikide direktiivi 98/26/EÜ kohast õigust piirata juurdepääsu süsteemsetelt olulistele süsteemidele ning piirata Euroopa Keskpanga ja Euroopa Keskpankade Süsteemi pädevusi maksesüsteemidele juurdepääsu valdkonnas, mis neil on vastavalt asutamislepingu artikli 105 lõikele 2 ning Euroopa Keskpankade Süsteemi põhikirja artikli 3 lõikele 1 ja artiklile 22.

- (12b) Maksesüsteemidele juurdepääsu reguleerivaid sätteid ei kohaldata süsteemide suhtes, mille on asutanud ja mida haldab üks makseteenuse pakkuja. Nimetatud süsteemid võivad maksesüsteemidega kas otseselt konkureerida või üldjuhul toimida turuniššides, mis ei ole maksesüsteemide poolt piisavalt kaetud. Need maksesüsteemid hõlmavad üldjuhul kolme osapoolega süsteeme, näiteks kolme osapoolega kaardisüsteeme, telekommunikatsiooniteenuste pakkujate osutatud makseteenuseid või raha ülekandeteenuseid, mille puhul süsteemi haldaja on nii maksja kui ka makse saaja makseteenuse pakkuja ning samuti pangakonsortsiumite siseseid süsteeme. Selleks et stimuleerida konkurentsi, mida sellised maksesüsteemid võivad pakkuda loodud tavapärastele maksesüsteemidele, ei ole kolmandatele osapooltele nende maksesüsteemidele juurdepääsu andmine põhimõtteliselt asjakohane. Nende süsteemide suhtes kohaldatakse siiski alati ühenduse ja liikmesriikide konkurentsieeskirju, mille kohaselt võidakse nõuda nende süsteemidele juurdepääsu võimaldamist, et tagada makseturgudel tegelikku konkurentsi.
- (13) Tuleks sätestada eeskirjade kogum makseteenuste tingimuste ja teabe suhtes kehtivate nõuete läbipaistvuse tagamiseks.
- (14) Käesolevat direktiivi ei peaks kohaldama sularahas tehtud maksetehingute suhtes, kuna sularaha ühtne makseturg on juba olemas. Samuti ei peaks käesolevat direktiivi kohaldama pabertšekkides tehtud maksetehingute suhtes, kuna neid ei saa nende olemuse tõttu töödelda sama tõhusalt kui teisi makseviise. Nimetatud valdkondades kasutatavad tegevusnormid peaksid siiski põhinema käesolevas direktiivis sätestatud põhimõtetel.
- (15) Välja jäetud.

- (15a) Kuna tarbijad ja ettevõtjad ei ole samas olukorras, ei vaja nad ka samal tasemel kaitset. Kuigi on oluline tagada tarbijate õigused sätetega, mille suhtes ei saa lepinguga teha erandit, on asjakohane võimaldada ettevõtjatel ja organisatsioonidel ka teisiti kokku leppida.
- Liikmesriikidel peaks siiski olema võimalus ette näha, et komisjoni soovitus 2003/361/EÜ (mikro-, väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate määratluse kohta) määratletud mikroettevõtteid tuleks käsitleda samal viisil nagu tarbijaid. Olenemata kasutajast peaks igal juhul alati kohaldama käesoleva direktiivi mõningaid keskseid sätteid.
- (16) Käesolevas direktiivis tuleks täpsustada makseteenuse pakkujate kohustused teabe andmisel makseteenuse kasutajatele, kes peaksid saama ühesuguse kõrgetasemelise selge teabe makseteenuste kohta, et teha teadlikke valikuid ja võrrelda erinevaid pakumisi ELis.
- Läbipaistvuse huvides sätestatakse käesolevas direktiivis ühtlustatud nõuded, millega tagatakse vajaliku ja piisava teabe esitamine makseteenuse kasutajatele seoses makseteenuse lepingu ja maksetehingutega. Makseteenuste siseturu tõrgeteta toimimise edendamise eesmärgil ei tohiks liikmesriigid teabe andmise valdkonnas vastu võtta muid sätteid kui käesolevas direktiivis sätestatud sätteid.
- (17) Tarbijaid tuleks kaitsta ebaausate ja eksitavate tavade eest kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2005/29/EÜ, mis käsitleb ettevõtja ja tarbija vaheliste tehingutega seotud ebaausaid kaubandustavasid siseturul, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2000/31/EÜ (elektroonilise kaubanduse direktiiv) ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2002/65/EÜ, milles käsitletakse tarbijale suunatud finantsteenuste kaugturustust. Jätkuvalt kohaldatakse nimetatud kehtivate õigusaktide lisasätteid. Eelkõige on vaja selgitada käesoleva direktiivi ja direktiivi 2002/65/EÜ vahelist lepingueelsete teavitamiskohustuste seost.

- (18) Nõutav teave peaks olema proportsionaalne kasutajate vajadustega ning see tuleks edastada standardviisil. Ühekordse maksetehingu teabenõuded peaksid siiski erinema järjestikuseid maksetehinguid sätestava raamlepingu teabenõuetest.
- (18a) Praktikas on raamlepingud ja nendega hõlmatud maksetehingud palju tavalisemad ja majanduslikult olulisemad kui ühekordsed maksetehingud. Raamleping on nõutav maksekonto või erimaksevahendi olemasolu korral. Seetõttu peaksid raamlepingute puhul kohaldatavad eelneva teavitamise nõuded olema küllalt ulatuslikud ning teave tuleks alati esitada kas paberkandjal või teistel püsivatel andmekandjatel, mille hulka kuuluvad konto väljavõtte printerite väljatrüki, disketid, CD-ROMid, DVDd ja personaalarvutite kõvakettad, millele võib salvestada elektronposti ja veebilehed, kui neid saab tulevikus teabe otstarbe seisukohast piisava aja jooksul kasutada ja kui nad võimaldavad salvestatud teavet muutmata kujul taasesitada. Makseteenuse pakkuja ja makseteenuse kasutaja võivad siiski raamlepingus kokku leppida täidetud maksetehinguid käsitleva teabe edastamise viisi. Näiteks võivad nad kokku leppida, et internetipanganduses on kogu teave maksekonto kohta kättesaadav arvutivõrgus (*on-line*).
- (18b) Ühekordsete maksetehingute puhul peaks makseteenuse pakkuja alati edastama üksnes olulise teabe ja tegema seda omal algatusel. Kuna maksja on enda maksekäsu esitamise ajal tavaliselt kohal, ei ole vaja nõuda, et teave peaks igal juhul olema esitatud paberkandjal või teisel püsival andmekandjal. Makseteenuse pakkuja võib teavet edastada makse tegemise kohas suuliselt või seda teisiti kergelt kättesaadavaks teha, näiteks hoides makse tegemise kohas nõudeid teadetetahtlil. Samuti tuleks teavet anda, kust saab muud üksikasjalikumalt teavet (nt veebilehe aadress). Tarbija nõudel tuleb oluline teave siiski esitada paberkandjal või teisel püsival andmekandjal.

(18c) Direktiiviga kinnitatakse tarbijate õigust saada tasuta asjakohast teavet, enne kui ta seob ennast mis tahes makseteenuse lepinguga. Sarnaselt võib tarbija mis tahes hetkel kogu lepingusuhte vältel nõuda paberkandjal ja tasuta eelnevat teavet ning raamlepingut. Seeläbi saab tarbija võrrelda makseteenuse pakkuja osutatud teenuste vastavust nõuetega ning mis tahes vaidluse korral kontrollida enda lepingulisi õigusi ja kohustusi. Nimetatud sätted on kooskõlas eeskirjadega, mis on sätestatud eespool nimetatud direktiiviga 2002/65/EÜ. Käesoleva direktiivi selgesõnalised sätted teabe tasuta edastamise kohta ei tohiks endaga kaasa tuua olukorda, kus teiste kohaldatavate direktiivide alusel tarbijatele edastatava teabe suhtes võib kehtestada tasusid.

(18ca) Makseteenuse pakkuja peaks makseteenuse kasutajale andma nõutavat teavet viisil, mis arvestab viimase vajadusi ning samuti praktilisi ja tehnilisi aspekte ning tasuvust olenevalt asjaomase makseteenuse lepingu osas saavutatud kokkuleppest. Seega eristatakse direktiivis kahte viisi, kuidas makseteenuse pakkuja peaks teavet andma. Makseteenuse pakkuja peab kas teavet andma, st edastama teabe aktiivselt, käesoleva direktiivi kohaselt, nõuetekohasel ajal makseteenuse kasutaja täiendava meeldetuletuseta. Või teave tuleb teha makseteenuse kasutajale kättesaadavaks, võttes arvesse mis tahes taotlused, mis ta võib esitada täiendava teabe saamiseks. Sellisel juhul peab makseteenuse kasutaja astuma aktiivseid samme teabe saamiseks: näiteks paluma seda selgesõnaliselt makseteenuse pakkujalt, logides sisse pangakonto postkasti või sisestades pangakaardi pangaautomaati kontoväljavõtte saamiseks. Sellisel juhul peab makseteenuse pakkuja tagama, et teabele on võimalik juurde pääseda ja teave on makseteenuse kasutajale kättesaadav.

- (18d) Lisaks peaks tarbija täidetud maksetehingute kohta saada põhiteavet lisatasudeta. Ühekordse maksetehingu puhul ei tohiks makseteenuse pakkuja teabe eest eraldi tasu võtta. Samamoodi peaks andma tasuta igakuist teavet raamlepingu kohaselt teostatavate maksetehingute täitmise kohta. Võttes arvesse hinnakujunduse läbipaistvuse olulisust ja tarbijate erinevaid vajadusi, võivad osapooled siiski kokku leppida tasude osas, mida kohaldatakse sagedasema või täiendava teabe edastamise korral. Erinevate siseriiklike tavade arvessevõtmiseks peaks liikmesriikidel olema lubatud sätestada eeskirju, millega nõutakse, et igakuised paberkandjal maksekonto väljavõtted antaks alati tasuta.
- (19) Klientide liikuvuse soodustamiseks peaks tarbijatel olema võimalik ühe aasta möödumisel raamleping tasuta lõpetada. Tarbijate puhul peaks maksimaalne etteteatamise aeg olema üks kuu ja makseteenuse pakkuja puhul minimaalselt kaks kuud. Käesolev direktiiv ei mõjuta makseteenuse pakkuja kohustust lõpetada makseteenuseleping või blokeerida maksevahendi kasutamine eriolukorras vastavalt muudele asjakohastele ühenduse või siseriiklikele õigusaktidele, nagu rahapesu ja terrorismi rahastamist, rahaliste vahendite külmutamisele suunatud mis tahes meetet või kuritegude ennetamise ja uurimisega seotud mis tahes erimeedet käsitlevad õigusaktid.
- (20) Madala väärtusega maksed peaksid olema odav ja kergesti kasutatav alternatiiv odavate kaupade ja teenuste puhul ning neid ei tohiks liigsete nõuetega üle koormata. Asjakohased teabenõuded ja eeskirjad nende täitmise kohta peaksid seepärast piirduma olulise teabega, võttes samuti arvesse tehnilist suutlikkust, mida võib madala väärtusega maksetele mõeldud instrumentidelt õigustatult oodata. Vaatamata leebemale korrale oleks makseteenuse kasutajatele tagatud asjakohane kaitse, arvestades nende instrumentidega seotud piiratud riske, eelkõige seoses ette makstud maksevahenditega.

- (20a) Autoriseerimata või väärast maksetehingu riski ja tagajärgede vähendamiseks peaks makseteenuse kasutaja teatama makseteenuse pakkujale nii kiiresti kui võimalik väidetavalt autoriseerimata või väärast maksetehingust, tingimusel et makseteenuse pakkuja on täitnud oma teavitamiskohustused vastavalt käesoleva direktiivi III jaotisele. Kui makseteenuse kasutaja peab teavitamise tähtajast kinni, peaks tal olema võimalik neid nõudeid esitada igamistähtaja jooksul vastavalt siseriiklikule õigusele. Käesoleva direktiivi sätted ei mõjuta muid makseteenuse kasutajate ja makseteenuse pakkujate vahelisi nõudeid.
- (21) Et makseteenuse kasutajal oleks stiimul teatada oma teenuse pakkujale liigse viivitusega igast maksevahendi vargusest või kaotamisest ning seega vähendada autoriseerimata tehingute riski, peaks kasutaja vastutama üksnes piiratud summa eest, välja arvatud juhul, kui makseteenuse kasutaja on kasutanud pettust või tegemist on tõsise hooletusega. Lisaks, kui kasutaja on makseteenuse pakkujale teatanud, et tema maksevahendit võidi väärkasutada, ei peaks kasutajalt nõudma nende edasiste kahjude kandmist, mis tulenevad selle vahendi autoriseerimata kasutamisest. Makseteenuse pakkujad vastutavad enda toodete tehnilise turvalisuse eest.
- (21a) Et hinnata makseteenuse kasutaja võimalikku hooletust, tuleb arvesse võtta kõiki asjaolusid. Väidetava hooletuse tõendeid ja selle raskusastet tuleks hinnata vastavalt siseriiklikule õigusele. Raha elektroonilise ülekandmise vahendi pakkumise ja kasutamisega seonduvaid lepingutingimusi ja nõudeid, mis suurendavad tarbija tõendamiskohustust või vähendavad väljaandja tõendamiskohustust, tuleks käsitada kehtetutena.

- (21b) Liikmesriigid võivad tarbijatele kehtestada eespool nimetatutest leebemaid eeskirju, et säilitada olemasolevat tarbijakaitse taset ning suurendada usaldust elektrooniliste maksevahendite ohutu kasutamise suhtes. Vastavalt tuleks arvesse võtta tõsiasja, et erinevad vahendid toovad endaga kaasa erinevaid ohtusid, mis peaks edendama ohutumate vahendite väljastamist. Liikmesriigid võivad vähendada või täielikult loobuda maksja vastutusest, välja arvatud juhul, kui maksja on tegutsenud pettuse teel.
- (22) Tuleks sätestada kahju jagamine autoriseerimata maksetehingute puhul. Tarbijateks mitteolevate makseteenuse kasutajate suhtes tuleks kohaldada erinevaid sätteid, kuna sellistel kasutajatel on tavaliselt võimalik hinnata pettuse riski ja võtta tasakaalustavaid meetmeid.
- (23) Käesoleva direktiiviga tuleks sätestada tagasimaksmise eeskirjad, mis kaitseksid tarbijat, kui täidetud maksetehing ületab summat, mida oleks üldjuhul võinud eeldada. Makseteenuse pakkujad võivad ette näha veelgi soodsamad tingimused oma tarbijatele ja näiteks tagasi maksta mis tahes vaidlustatavad maksetehingud. Juhul kui kasutaja nõuab sellise makse tagasimaksmist, ei tohiks tagasimakseõigused mõjutada makse aluseks olevaid maksja kohustusi makse saaja ees, näiteks seoses kauba või teenusega, mis on tellitud, tarbitud või mille eest nõutakse õiguspäraselt tasu, või seoses tarbija õigusega tühistada maksekäsund.

(23a) Tarbijatel ja ettevõtjatel peab finantsplaneerimiseks ja maksekohustuste õigeaegseks täitmiseks olema kindlus aja suhtes, mis maksekäsundi täitmiseks kulub. Seetõttu kehtestatakse käesoleva direktiiviga ajahetk, millest alates jõustuvad õigused ja kohustused. Asjaomane ajahetk on aeg, mil makseteenuse pakkuja saab maksekäsundi, sealhulgas aeg, mil tal on olnud võimalus seda saada makseteenuse lepingus kokkulepitud sidevahendi teel, olenemata mis tahes eelnevast protsessis osalemisest, mille tulemusel koostatakse ja edastatakse maksekäsund, nt rahaliste vahendite kontrollimise turvalisus ja võimalus, teave PIN-koodi kasutamise kohta, maksekohustuse väljastamine. Lisaks peaks maksekäsundi saamine aset leidma siis, kui maksja makseteenuse pakkuja saab maksja arvelt debiteeritava maksekäsundi. Selles kontekstis ei oma tähtsust päev või ajahetk, mil makse saaja edastab oma teenusepkkujale nõude näiteks kaardimakse või otsearvelduse kaudu tehtud makse väljamaksmiseks või mil makse saaja makseteenuse pakkuja teeb makse saajale asjaomases summas ettemakse tema kontot vastavalt krediteerides. Makseteenuse kasutajatel peaks olema võimalik eeldada, et täielik ja kehtiv maksekäsund täidetakse nõuetekohaselt, kui makseteenuse pakkujal ei ole ühtegi lepingulist või seadusjärgset põhjust keeldumiseks. Kui makseteenuse pakkuja keeldub maksekäsundi täitmisest, peaks ta makseteenuse kasutajale esimesel võimalusel teatama keeldumisest ja selle põhjusest, tehes seda kooskõlas siseriikliku ja ühenduse õiguse nõuetega.

(24) Pidades silmas kiirust, millega nüüdisaegsed, täielikult automatiseeritud maksesüsteemid maksetehinguid töötlevad, mis tähendab seda, et pärast teatavat ajahetke ei saa maksekäsundeid tühistada ilma käsitsi sekkumise suurte kuludeta, on vaja määrata makse tühistamise kindel tähtaeg. Sõltuvalt makseteenuse ja maksekäsundi liigist võivad osapooled siiski kokku leppida erineva tähtaja kohaldamises. Antud kontekstis saab tühistamist kohaldada üksnes makseteenuse pakkuja ja makseteenuse kasutaja vahelise suhte suhtes, ning seega ei piira see maksesüsteemides asetleidvate maksetehingute tühistamatust ja lõplikkust.

- (24a) Kõnealune tühistamatus ei peaks mõjutama mõnede liikmesriikide õigusest tulenevat makseteenuse pakkuja õigust või kohustust, kookõlas maksja raamlepingu või siseriiklike õigus- ja haldusnormide või juhistega, maksta maksja ning kaupu ja teenuseid tarninud kolmandate isikute vahelise vaidluse korral maksjale tagasi täidetud maksetehingu summa. Kõnealust tagasimakset tuleks käsitleda uue maksekäsundina. Ent sellistel juhtudel tuleks maksekäsundi aluseks olevate kohustustega seonduv õigusvaidlus lahendada üksnes maksja ja makse saaja vahel.
- (25) Seoses maksete täielikult integreeritud otsetöötlemise ja õiguskindlusega, et tagada makseteenuse kasutajate vaheliste aluskohustuste täitmine, on väga oluline, et makse saaja kontole tuleks krediteerida maksja poolt ülekantud täielik summa. Samuti ei tohiks ühelgi maksetehingu täitmisega seotud vahendajal olla võimalik midagi maha arvestada ülekantavalt summalt. Makse saajal peaks siiski olema võimalik sõlmida oma makseteenuse pakkujaga kokkulepe, mille alusel viimane võib oma tasud maha lahutada. Võimaldamaks makse saajal kontrollida, et maksmisele kuuluv summa on nõuetekohaselt makstud, peaks maksetehingu täitmise kohta esitatud teabes olema siiski märgitud mitte ainult ülekantava raha kogusumma, vaid lisaks ka kõikide tasude summa.
- (26) Tasudega seoses on kogemused näidanud, et tasude jagamine maksja ja makse saaja vahel on kõige tõhusam süsteem, sest see soodustab maksete otsetöötlemist. Seetõttu tuleks sätestada, et üldjuhul võtab makseteenuse pakkuja tasu otse maksjalt ja makse saajalt. Seda tuleks kohaldada siiski üksnes juhul kui tehing ei nõua valuutavahetust. Kehtestatud tasude summa võib samuti olla null, kuna käesoleva direktiivi sätted ei mõjuta praktikat, mille kohaselt makseteenuse pakkuja ei võta tarbijatelt tasu nende pangakontode krediteerimise eest. Sarnaselt võib makseteenuse pakkuja sõltuvalt lepingutingimustest makseteenuse kasutamise eest tasusid sisse nõuda üksnes makse saajalt (kaubandusettevõtjalt), mis tähendab et maksja suhtes ei kehtestata tasusid. Maksesüsteemide kasutamise eest võetavad tasud võivad olla kehtestatud liikmemaksu kujul. Ülekantud summat või mis tahes kehtestatud tasusid käsitlevad sätted ei oma otsest mõju makseteenuste pakkujate või mis tahes vahendajate vahelisele hinnakujundusele.

- (26a) Läbipaistvuse ja konkurentsi edendamise eesmärgil ei tohiks makseteenuse pakkuja takistada makse saajat esitamast taotlust maksja suhtes teatava maksevahendi kasutamise puhul kasutatava tasu kehtestamiseks. Samal ajal kui makse saajale peaks jääma õigus kehtestada teatava maksevahendi kasutamise suhtes tasu, võivad liikmesriigid otsustada, kas nad keelavad või piiravad mis tahes sellist tegevust, kui nende arvates on see põhjendatud, sest tegemist on konkurentsivastase hinnakujunduse või sellise hinnakujundusega, mis võib negatiivselt mõjutada teatavate maksevahendite kasutamist, võttes arvesse konkurentsi ning tõhusate maksevahendite kasutamise edendamise vajadust.
- (27) Maksete tõhususe parandamiseks kogu ühenduses tuleks kehtestada maksimaalne ühepäevane täitmisaeg kõigi maksja algatatud maksete suhtes, mis on eurodes või muus ELi liikmesriigi omavääringus, sealhulgas krediidikorralduste ja rahaülekannete suhtes. Kõigi muude maksete korral, näiteks makse saaja poolt või kaudu algatatud maksed, sealhulgas otsearveldused ja kaardimaksed, tuleks kohaldada sama ühepäevast täitmisaega, kui makseteenuse pakkuja ja maksja vahel puudub selge kokkulepe pikema täitmisaja kohta. Kui maksekäsund on paberkandjal, võib eespool nimetatud tähtaegsid pikendada ühe arvelduspäeva võrra. See võimaldab makseteenuste jätkuvat osutamist nendele tarbijatele, kes on harjunud üksnes paberkandjal olevate dokumentidega. Otsearvelduste süsteemi kasutamisel peaks makse saaja makseteenuse pakkuja edastama maksenõude makse saaja ja tema makseteenuse pakkuja vahel kokku lepitud ajavahemiku jooksul, et võimaldada arveldamist kokkulepitud tähtpäeval. Võttes arvesse asjaolu, et riigisiseste maksete infrastruktuurid on tihti väga tõhusad, ning teenuse senise taseme halvenemise vältimiseks võivad liikmesriigid alles jätta või kehtestada vajadusel eeskirjad, millega määratletakse ühest arvelduspäevast lühem täitmisaeg.
- (28) Makse kogusummas täitmist ja makse täitmisaega käsitlevad sätted peaksid olema aluseks heale tavale, mida kasutatakse juhul, kui üks teenusepakkujatest ei paikne ühenduses.

- (29) Makseteenuse kasutajatel on väga oluline teada makseteenuste tegelikke kulusid ja tasusid, et teha oma valik. Järelikult ei tohiks lubada läbipaistmatuid hinnakujunduse meetodeid, sest on üldiselt teada, et selliste meetodite puhul on tarbijal erakordselt raske määrata kindlaks makseteenuse tegelikku hinda. Eelkõige ei tohiks lubada kasutajale ebasoodsa väärtuspäeva kasutamist.
- (30) Maksesüsteemi sujuv ja tõhus toimimine sõltub sellest, kas kasutaja saab olla kindel, et makseteenuse pakkuja täidab maksetehingu korrektselt ja kokkulepitud ajaks. Tavaliselt saab teenuse pakkuja hinnata riske, mis on seotud maksetehinguga. Teenuse pakkuja võimaldab kasutada maksesüsteemi, teeb korralduse tagasi kutsuda valesti suunatud või eraldatud raha ja teeb enamikul juhtudel otsuse, milliseid vahendajaid kaasata tehingu täitmisse. Kõiki neid kaalutlusi arvesse võttes on täiesti kohane (välja arvatud ebatavaliste ja ettenägematute asjaolude korral) kehtestada makseteenuse pakkuja vastutus kasutajalt aktseptitud maksetehingu täitmise eest, välja arvatud makse saaja makseteenuse pakkuja, kelle valimise eest vastutab üksnes makse saaja, tegevuse ja tegevusetuse eest. Ent selleks, et maksja ei jääks kaitseta ebatõenäolistes olukordades, kus võib jääda määratlemata (*non liquet*), kas makse saaja makseteenuse pakkuja sai maksesumma nõuetekohaselt kätte või mitte, peaks vastav tõendamise kohustus olema maksja makseteenuse pakkujal. Üldjuhul võib eeldada, et vahendav asutus (tavaliselt nn neutraalne organ, nt keskpank või arveldusasutus), mis kannab maksesumma raha saatvalt makseteenuse pakkujalt raha saavale makseteenuse pakkujale, salvestab arveldusega seonduvad andmed ning saab need hiljem vajadusel kättesaadavaks teha. Kohe kui maksesumma on krediteeritud makset saava makseteenuse pakkuja arvele, tekib makse saajal nõudeõigus oma makseteenuse pakkuja vastu (maksesumma makse saaja kontole krediteerimiseks), nagu käesolevas direktiivis on selgelt sätestatud.

(30a) Makseteenuse pakkuja peaks võtma vastutuse makse nõuetekohase täitmise eest, sealhulgas eelkõige maksetehingu kogu ulatuse ja täitmisaja eest, ning täieliku vastutuse mis tahes eksimuse eest, mida teevad makseahelasse kuuluvad teised osapooled kuni makse laekumiseni saaja kontole. Juhul kui kogusumma ei ole makse saaja makseteenuse pakkujale krediteeritud, peaks nimetatud vastutuse tulemusena maksja makseteenuse pakkuja parandama maksetehingu või liigse viivituse maksjale tehingu asjakohase summa tagasi maksma, ilma et see piiraks kõiki teisi nõudeid, mida võidakse esitada siseriikliku õiguse kohaselt. Käesolev direktiiv puudutab üksnes makseteenuse kasutaja ja makseteenuse pakkuja vahelisi lepingulisi kohustusi ja vastutust. Krediidikorralduste ja muude makseteenuste nõuetekohaseks toimimiseks peavad makseteenuse pakkujatel ja nende vahendajatel, nt töötlejalatel olema lepingud, milles on kokku lepitud nende vastastikustes õigustes ja kohustustes. Kohustustega seonduvad küsimused on nimetatud ühtsete lepingute oluline osa. Maksetehingus osalevate makseteenuse pakkujate ja vahendajate usaldusväärsuse tagamiseks on oluline õiguskindlus, et makseteenuse pakkujale, kes ei ole süüdi makse mittenõuetekohases täitmisel, kompenseeritakse kantud kahju või makstud summad vastutust käsitlevate artiklite alusel. Täiendavad regressiõigused ja selle sisu üksikasjad ning viisid, kuidas käsitleda makseteenuse pakkuja või vahendaja suhtes seoses vale maksetehinguga esitatud nõuet, võib määratleda kokkulepetes.

(31) Makseteenuse pakkujal peaks olema võimalik määrata üheselt kindlaks teabe, mis on maksekäsundi nõuetekohaseks täitmiseks vajalik. Teisest küljest tuleks siiski selleks, et vältida killustumist ja ühenduses integreeritud maksesüsteemide loomise ohustamist, mitte lubada liikmesriikidel nõuda maksetehingute puhul konkreetse tunnuse kasutamist. See ei tohiks siiski takistada liikmesriikidel nõudmast maksja makseteenuse pakkujalt nõuetekohase hoolsusega tegutsemist ja, kui see on tehniliselt võimalik ning ei nõua käsitsi sekkumist, kordumatu tunnuse vastavust ning, kui kordumatu tunnus on mittevastav, maksekäsundi täitmisest keeldumist ning sellest maksja teavitamist. Makseteenuse pakkuja vastutus peaks piirduma maksetehingu nõuetekohase täitmisega kooskõlas makseteenuse kasutaja maksekäsundiga.

- (32) Selleks, et hõlbustada pettuste tõhusat ärahoidmist ja võidelda pettuste vastu kõikjal ühenduses, tuleks sätestada tõhus andmevahetus makseteenuse pakkujate vahel, kellel tuleks lubada koguda, töödelda ja vahetada maksepettustega seotud isikute isikuandmeid. Kõiki neid tegevusi tuleks läbi viia kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiiviga 95/46/EÜ üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta.
- (33) Vajalik on tagada käesoleva direktiivi alusel vastu võetud siseriiklike õigusaktide tõhus jõustamine. Seetõttu tuleks kehtestada asjakohased menetlused, mida järgides saaks esitada kaebusi nende makseteenuse pakkujate vastu, kes ei täida neid õigusakte, ja tagada, kui see on asjakohane, proportsionaalsete ja hoiatavate karistuste määramine.
- (34) Ilma et see piiraks klientide õigust esitada hagi kohtule, peaksid liikmesriigid tagama makseteenuse pakkujate ja tarbijate vaheliste käesolevas direktiivis sätestatud õigustest ja kohustustest tulenevate konfliktide kergelt kasutatava ja kulutundliku lahendamise. Rooma konventsiooniga nähakse ette, et kohaldatava õiguse lepingutingimustega ei tohi kahjustada tarbija alalise elukohariigi kohustuslike eeskirjadega kehtestatud kaitset.
- (34a) Liikmesriigid peaksid määrama, kas pädevad asutused, kes vastutavad maksevahendajatele tegevusloa andmise eest, võiksid samuti toimida kaebusi läbivaatavate ja kohtuvälise kahju hüvitamise menetlusi läbiviivate pädevate asutustena.
- (35) Käesoleva direktiiviga ei tohiks piirata nende siseriiklike õigusaktide kohaldamist, mis on seotud tagajärgedega, mis tulenevad vastutusest väljavõtte ebakorrekse esitamise või edastamise eest.

- (36) Kuna on vaja läbi vaadata käesoleva direktiivi tõhus toimimine ja jälgida ühtse makseturu loomisel tehtud edusamme, peaks komisjon esitama käesoleva direktiivi ülevõtmisajast kolme aasta möödumisel aruande. Seoses finantsteenuste üldise integreerimise ja ühtlustatud tarbijakaitsega, mis jääb samuti väljaspoole käesoleva direktiivi tegelikku kohaldamisala, peaks läbivaatamisel keskenduma võimalikule vajadusele laiendada kohaldamisala kolmandate riikide vääringutele ning maksetehingutele, mille puhul ainult üks asjaomastest makseteenuse pakkujatest asub ühenduses.
- (37) Kuna direktiivi 97/5/EÜ on täielikult muudetud, tuleks see direktiiv tunnistada kehtetuks.
- (38) Vaja on sätestada üksikasjalikumad eeskirjad seoses maksekaardipettustega; praegu kuulub see valdkond Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 1997. aasta direktiivi 97/7/EÜ (tarbijate kaitse kohta sidevahendi abil sõlmitud lepingute korral) ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. septembri 2002. aasta direktiivi 2002/65/EÜ (milles käsitletakse tarbijale suunatud finantsteenuste kaugturstust ja millega muudetakse nõukogu direktiivi 90/619/EMÜ ning direktiive 97/7/EÜ ja 98/27/EÜ) rakendusalasasse. Seepärast tuleks neid direktiive vastavalt muuta.
- (39) Kuna direktiivi 2006/48/EÜ kohaselt ei kehti finantseerimisasutuste kohta krediidiasutuste suhtes kohaldatavad eeskirjad, tuleks kohaldada nende suhtes samu nõudeid kui maksevahendajate suhtes, et nad saaksid osutada makseteenuseid kõikjal ühenduses. Seetõttu tuleks direktiivi 2006/48/EÜ vastavalt muuta.
- (39a) Kuna rahaülekanded on käesolevas direktiivis määratletud makseteenusena, mille teostamiseks nõutakse maksevahendajatelt tegevusluba või registreerimist, kui on tegemist teatud füüsiliste või juriidiliste isikutega, kes kasutavad käesoleva direktiivi sätetes määratletud teatavatel juhtudel kohaldatavat erandit, tuleks seetõttu vastavalt muuta ka Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. oktoobri 2005. aasta direktiivi 2005/60/EÜ rahandussüsteemi rahapesu ja terrorismi rahastamise eesmärgil kasutamise vältimise kohta.

- (40) Õiguskindluse huvides on kohane kehtestada üleminekukord vastavalt millele võivad isikud, kes on alustanud maksevahendajana tegevust kooskõlas siseriiklike õigusaktidega, mis on jõus enne käesoleva direktiivi jõustumist, jätkata seda tegevust kõnealuses liikmesriigis kindlaksmääratud aja jooksul.
- (41) Kuna kavandatava meetme eesmärki, mis on ühtse makseteenusteturu loomine, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada, sest see nõuab paljude erinevate, praegu liikmesriikide õigussüsteemides kehtivate eeskirjade ühtlustamist ning seda saab paremini saavutada ühenduse tasandil, võib ühendus võtta meetmeid kooskõlas asutamislepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Nimetatud artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv kaugemale sellest, mis on vajalik nimetatud eesmärkide saavutamiseks.
- (42) Käesoleva direktiivi rakendamiseks vajalikud meetmed tuleks vastu võtta vastavalt nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsusele 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused ja mida on muudetud nõukogu 17. juuli 2006. aasta otsusega 2006/512/EÜ.
- (43) Kooskõlas paremat õigusloomet käsitleva institutsioonidevahelise kokkuleppe punktiga 34 peaks nõukogu julgustama liikmesriike koostama enda jaoks ja ühenduse huvides võimalusel vastavustabelid käesoleva direktiivi ja selle ülevõtmise meetmete kohta ning tegema need üldsusele kättesaadavaks,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

I JAOTIS

Sisu, kohaldamisala ja mõisted

Artikkel 1

Sisu

1. Käesolevas direktiivis sätestatakse eeskirjad, mille kohaselt liikmesriigid eristavad kuut makseteenuse pakkujate kategooriat:
 - a) krediitiasutused direktiivi 2006/48/EÜ artikli 4 lõike 1 punkti a tähenduses;
 - b) elektronrahaasutused direktiivi 2000/46/EÜ artikli 1 lõike 3 punkti a tähenduses;
 - c) postižiroasutused, kes siseriiklike õigusaktide kohaselt võivad osutada makseteenuseid;
 - d) maksevahendajad käesoleva direktiivi tähenduses;
- da) Euroopa Keskpank ja liikmesriikide keskpangad, kui nad ei tegutse rahandusasutuste või muude riigiasutustena;
- db) liikmesriigid või nende piirkondlikud või kohalikud asutused, kui nad ei tegutse riigiasutustena.

2. Samuti sätestatakse käesolevas direktiivis makseteenuste nõuete läbipaistvusele ja teabe suhtes kehtivatele nõuetele esitatavad tingimused ning makseteenuse kasutajate ja makseteenuse pakkujate vastavad õigused ja kohustused seoses makseteenuste osutamisega tavalise tegevuse või äritegevusena.
3. Välja jäetud.
- 3a. Välja jäetud.

Artikkel 2

Kohaldamisala

1. Käesolevat direktiivi kohaldatakse ühenduses osutatavate makseteenuste suhtes. Käesoleva direktiivi III ja IV jaotist, välja arvatud artiklit 64a, kohaldatakse siiski üksnes juhul, kui nii maksja makseteenuse pakkuja kui makse saaja makseteenuse pakkuja asuvad ühenduses või kui ainus makseteenuse pakkuja asub ühenduses.
2. Käesoleva direktiivi III ja IV jaotist kohaldatakse makseteenuste suhtes, mis on tehtud eurodes või ühe liikmesriigi muus ametlikus vääringus.
3. Liikmesriigid võivad samuti jätta kohaldamata käesoleva direktiivi kõiki või osasid sätteid direktiivi 2006/48/EÜ artiklis 2 (välja arvatud selle esimese ja teise taandes) osutatud asutuste suhtes.

Artikkel 3
Kohaldamisala välised tegevused

Käesolevat direktiivi ei kohaldata järgmiste tegevuste suhtes:

- a) maksetehingud, mis tehakse üksnes sularahas otse maksjalt makse saajale, ilma mis tahes vahendava sekkumiseta;
- aa) maksetehingud maksjalt makse saajale, mis tehakse kaubandusagendi vahendusel, kellel on luba maksja või makse saaja nimel pidada läbirääkimisi kaupade või teenuste müügi või ostu üle või nende nimel sõlmida müügi- või ostutehinguid;
- b) professionaalne pangatähtede ja müntide füüsiline transport, sealhulgas nende kogumine, töötlemine ja tarnimine;
- c) maksetehingud, mis seisnevad mitteprofessionaalses sularaha kogumises ja tarnimises mittetulundusliku või heategevusliku tegevuse käigus;
- d) teenused, mille puhul makse saaja maksab seoses kauba või teenuse ostmisega makseteenuse kasutaja selge taotluse korral maksjale sularaha osana maksetehingust enne maksetehingu täitmist;
- e) rahavahetustegevus, st toimingud sularahas, mille puhul raha ei hoita maksekontol;
- f) maksetehingud, mis põhinevad mis tahes järgmisel dokumendil, millega makseteenuse pakkuja annab raha makse saaja käsutusse:
 - i) pabertšekid kooskõlas 19. märtsi 1931. aasta Genfi konventsiooniga, milles sätestatakse tšেকে käsitlevad ühtsed õigusnormid;

- ii) alapunktis i osutatud pabertšekkidega võrreldavad pabertšekid, mille suhtes kohaldatakse nende liikmesriikide õigusakte, kes ei ole 1931. aasta Genfi konventsiooni osalised;
- iii) paberil käskvekslid kooskõlas 7. juuni 1930. aasta Genfi konventsiooniga, milles sätestatakse veksleid ja lihtveksleid käsitlevad ühtsed õigusnormid;
- iv) paberil maksetähikud;
- v) paberil reisiräskid;
- vi) paberil lihtvekslid;
- vii) paberil rahakaardid, nagu need on Ülemaailmse Postiliidu poolt määratletud;
- g) maksetehingud, mis sooritatakse makse- või väärtpaberiarveldussüsteemis arveldusvahendajate, keskkete osalejate, arvelduskodade ja/või keskpankade ja muude süsteemis osalejate ning makseteenuse pakkujate vahel, ilma et see piiraks artikli 23 kohaldamist;
- ga) maksetehingud, mis on seotud väärtpaberitest koosneva vara teenindamisega, sealhulgas dividendide, sissetuleku või muude tulude jaotamise või tagasiostmise või müügiga, mida teostavad punktis g osutatud isikud või investeerimisühingud, krediitiasutused, ühisinvesteeringuettevõtted või investeerimisteenuseid osutavad fondivalitsejad ning kõik muud asutused, kellel on lubatud hallata finantsvahendeid;
- h) tehniliste teenuste pakkujate teenused, millega toetatakse makseteenuste osutamist, kusjuures ülekantav raha ei kuulu kunagi selliste teenuste pakkujatele, sealhulgas andmetöötlus ja andmete säilitamine, usaldus- ja eraelu puutumatuse kaitse teenused, andmete ja olemi autentimine, IT- ja sidevõrguteenuste osutamine, makseteenustes kasutatavate terminalide ja seadmete tarnimine ja hooldus;

- i) teenused, mis põhinevad vahenditel, mida saab kaupade või teenuste omandamiseks kasutada üksnes ruumides, mida kasutab väljaandja või väljaandjaga sõlmitud kaubanduslepe alusel kas teenusepakkujate piiratud võrgus või piiratud valiku kaupade või teenuste omandamiseks;
- j) mis tahes telekommunikatsiooni-, digitaalse või IT-seadme abil täidetavad maksetehingud, kui ostetavad kaubad või teenused edastatakse telekommunikatsiooni-, digitaalsele või IT-seadmele ning neid kasutatakse nende seadmete abil, tingimusel et telekommunikatsiooni-, digitaalse või IT-seadme operaator ei tegutse üksnes makseteenuse kasutaja ning kaupade ja teenuste tarnija vahelise vahendajana;
- k) makseteenuse pakkujate vahel nende oma nimel ning makseteenuse pakkujate esindajate või filiaalide vahel nende oma nimel tehtavad maksetehingud;
- l) maksetehingud, mis teostatakse emaettevõtja ja selle tütarettevõtja või sama emaettevõtja mitme tütarettevõtja vahel ilma makseteenuse pakkuja mis tahes vahendava sekkumiseta, erandiks on samasse kontserni kuuluva ettevõtja poolne vahendav sekkumine.
- m) makseautomaatidest sularaha väljavõtmise teenused, kusjuures makseautomaadid töötavad ühe või mitme kaardi väljastaja huvides, kes ei ole pangakontolt raha välja võtva kliendiga sõlmitud raamlepingu osapool, tingimusel, et selle teenuse pakkujad ei teosta muid lisas loetletud makseteenuseid.

Artikkel 4

Mõisted

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

- 1) *päritoluliikmesriik* – mis tahes järgmine riik:
 - i) Välja jäetud.

- ii) liikmesriik, kus on makseteenuse pakkuja registrijärgne asukoht; või
 - iii) liikmesriik, kus asub makseteenuse pakkuja peakontor, kui siseriikliku õiguse kohaselt tal registrijärgne asukoht puudub;
- 2) *asukohaliikmesriik* – liikmesriik, mis ei ole päritoluliikmesriik ja kus makseteenuse pakkujal on filiaal või esindaja või kus ta osutab makseteenuseid;
- 2a) *makseteenus* – lisas loetletud äritegevus;
- 2b) *maksevahendajad* – füüsilised või juriidilised isikud, kellele on antud tegevusluba kooskõlas käesoleva direktiivi artikliga 6 makseteenuste osutamiseks ja täitmiseks kõikjal ühenduses;
- 2c) *maksetehing* – maksja või makse saaja algatatud hoiustamine, vahendite väljanõudmine või raha ülekandmine, mis ei olene makse aluseks olevatest mis tahes kohustustest maksja ja makse saaja vahel;
- 3) *maksesüsteem* – arveldussüsteem, millel on ametlikud standardid ja ühtsed eeskirjad maksetehingute töötlemiseks, kliiringuks ja/või arveldamiseks;
- 3a) Välja jäetud.
- 4) *maksja* – kas füüsiline või juriidiline isik, kes on maksekonto haldaja ja kes teeb maksekäsundi antud maksekontolt makse tegemiseks või kui maksekontot ei ole, füüsiline või juriidiline isik, kes tellib maksetehingu;
- 5) *makse saaja* – füüsiline või juriidiline isik, kes peaks olema maksetehinguga ülekantava raha saaja;

- 5a) *makseteenuse pakkuja* – käesoleva direktiivi artikli 1 lõikes 1 osutatud ettevõtjad ning füüsilised või juriidilised isikud, kes kasutavad käesoleva direktiivi artiklis 21 sätestatud erandit;
- 6) *makseteenuse kasutaja* – füüsiline või juriidiline isik, kes kasutab makseteenust maksja või makse saaja või mõlemana;
- 6a) *tarbija* – füüsiline isik, kes käesolevas direktiivis käsitletud makseteenuse lepingutes tegutseb eesmärkidel, mis ei seonu tema kaubandus-, äri- või kutsetegevusega;
- 6b) *raamleping* – makseteenuse leping, millega reguleeritakse üksikute ja järjestikuste maksetehingute täitmist tulevikus ning mis võib sisaldada maksekonto avamise kohustust ja tingimusi;
- 6c) *raha ülekandmine* – makseteenus, mille puhul saadakse maksjalt raha maksja või makse saaja nimel maksekontot avamata ning mille ainsaks eesmärgiks on kanda vastav summa üle makse saajale või mõnele teisele makseteenuse pakkujale, kes tegutseb makse saaja nimel, ja/või kui nimetatud raha saadakse makse saaja nimel ning tehakse talle kättesaadavaks;
- 7) *maksekonto* – ühe või mitme makseteenuse kasutaja nimel olev konto, mida kasutatakse maksetehingute täitmiseks;
- 7a) Välja jäetud.
- 8) *raha* – pangatähed ja mündid, elektroonsel kujul edastatav raha ja elektronraha, millele on osutatud direktiivis 2000/46/EÜ;

- 9) Välja jäetud.
- 10) *maksekäsund* – maksja või makse saaja poolt makseteenuse pakkujale antud juhis maksetehingu täitmiseks;
- 11) *väärtuspäev* – päev, mil makseteenuse pakkuja debiteerib maksja kontot või krediteerib makse saaja kontot ja mis on aluseks kontol olevale rahale intressi arvutamisel;
- 12) *aluskurss* – vahetuskurss, millele tuginedes arvutatakse valuutavahetuskurss ja mille makseteenuse pakkuja teeb kättesaadavaks või mis pärineb avalikkusele kättesaadavast allikast;
- 13) *autentimine* – toiming, mis võimaldab makseteenuse pakkujal kontrollida konkreetse maksevahendi, sealhulgas selle isikustatud turvaelementide kasutamist;
- 14) *alusintressimäär* – intressimäär, millele tuginedes arvutatakse kasutatav intressimäär ja mis pärineb avalikkusele kättesaadavast allikast, mida saavad kontrollida mõlemad makseteenuse lepingu osalised;
- 15) *kordumatu tunnus* – makseteenuse pakkuja poolt makseteenuse kasutajale määratud tähtede, numbrite või sümbolite kombinatsioon, mille makseteenuse kasutaja esitab teise makseteenuse kasutaja ja/või tema maksetehingus osaleva maksekonto üheseks kindlakstegemiseks;
- 16) *maksevahendaja esindaja* – füüsiline või juriidiline isik, kes tegutseb makseteenuste osutamisel maksevahendaja nimel;
- 17) *maksevahend* – makseteenuse kasutaja ja makseteenuse pakkuja vahel kokku lepitud isikustatud seade (seadmed) ja/või toimingute kogum, mida makseteenuse kasutaja kasutab maksekäsundi algatamiseks;

- 17a) Välja jäetud.
- 18) *kaugsidevahendid* – vahendid, mida võib kasutada makseteenuse pakkuja ja makseteenuse kasutaja vahelise lepingu sõlmimisel, ilma et nad peaksid üheaegselt füüsiliselt kohal viibima;
- 19) *püsiv andmekandja* – vahend, mis võimaldab makseteenuse kasutajal isiklikult talle adresseeritud teavet salvestada nii, et seda saab tulevikus teabe otstarbe seisukohast piisava aja jooksul kasutada, ja mis võimaldab salvestatud teavet muutmata kujul taasesitada;
- 19a) *mikroettevõte* – ettevõte, mis on makseteenuslepingu sõlmimise hetkel soovitusel 2003/361/EÜ (6. mai 2003. aasta versioon) lisa I jaotise artiklis 1 ja artikli 2 lõigetes 1 ja 3 määratletud ettevõte;
- 19b) Välja jäetud.
- 20) *arvelduspäev* – päev, mil maksja asjaomane makseteenuse pakkuja või maksetehingu täitmisega seotud makse saaja makseteenuse pakkuja on maksetehingu täitmiseks vajalikuks arvelduseks avatud;
- 21) *otsearveldus* – makseteenus, mille eesmärgiks on debiteerida maksja maksekontot, kui maksetehingu on algatanud makse saaja volituse alusel, mille maksja on andnud makse saajale või makse saaja makseteenuse pakkujale või maksja makseteenuse pakkujale;

- 22) *filiaal* – äritegevusüksus, mis ei ole peakontor ja mis on maksevahendaja osa, mis ei ole juriidiline isik ning mis teostab otseselt kõiki või mõningaid maksevahendaja äritegevusele omaseid tehinguid; kõiki tegevuskohti, mille teises liikmesriigis paikneva peakontoriga maksevahendaja on ühes liikmesriigis asutanud, käsitatakse ühe filiaalina;
- 23) *kontsern* – ettevõtjate rühm, mis koosneb emaettevõtjast, selle tütarettevõtjatest ja üksustest, milles emaettevõtjal või selle tütarettevõtjate on osalus, ning ettevõtjad, mis on üksteisega seotud direktiivi 83/349/EMÜ artikli 12 lõikes 1 määratletud tähenduses.

II JAOTIS

Makseteenuse pakkuja

1. peatükk

Maksevahendaja

1. JAGU

ÜLDEESKIRJAD

Artikkel 5

Tegevusloa taotlemine

Maksevahendaja tegevusloa saamiseks esitatakse päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele taotlus koos järgmiste dokumentidega:

- a) tegevusprogramm, milles eelkõige kirjeldatakse kavandatavaid makseteenuseid;
- b) äriplaan koos esimese kolme majandusaasta prognoositava eelarvekalkulatsiooniga, mis tõendab, et taotluse esitaja suudab rakendada usaldusväärseks tegutsemiseks kohaseid ja proportsionaalseid süsteeme, vahendeid ning menetlusi;
- ba) tõendid selle kohta, et maksevahendaja omab artiklis 5b nimetatud algkapitali;
- bb) Artikli 5d lõike 1 esimeses lõigus nimetatud maksevahendajate puhul makseteenuse kasutaja raha kaitseks artikli 5d kohaselt võetud meetmete kirjeldus;

- c) taotluse esitaja halduskorra ja sisekontrollimehhanismide, sealhulgas haldus-, riskijuhtimis- ja raamatupidamismenetluste kirjeldus, mis tõendab et nimetatud halduskord, kontrollimehhanismid ja menetlused on proportsionaalsed, asjakohased, kindlad ja piisavad;
- d) taotluse esitaja kehtestatud sisekontrollimehhanismide kirjeldus kohustuste täitmiseks seoses rahapesu ja terrorismi rahastamisega direktiivi 2005/60/EÜ ja määruse 1781/2006 EÜ alusel;
- e) Välja jäetud.
- f) taotluse esitaja struktuuri kirjeldus, mis vajadusel sisaldab filiaalide, maksevahendaja esindajate ja allhankijate kasutamise korra kirjeldust, ning käsitleb tema osalust riigisisestes või rahvusvahelistes maksesüsteemides;
- fa) Välja jäetud.
- g) andmed isikute kohta, kellel on taotluse esitajas otseselt või kaudselt oluline osalus direktiivi 2006/48/EÜ artikli 4 lõike 11 tähenduses, nende tegeliku osaluse suurus ning tõendid nende sobivuse kohta, silmas pidades vajadust tagada maksevahendaja kindel ja usaldusväärne juhtimine;
- h) Välja jäetud.
- i) andmed maksevahendaja juhtide ja maksevahendaja juhtimise eest vastutavate isikute kohta ja vajadusel maksevahendaja makseteenustega seotud tegevuse eest vastutavate isikute kohta ning samuti tõendid, et neil on hea reputatsioon ning makseteenuste osutamiseks kohased teadmised ja kogemus vastavalt maksevahendaja päritoluliikmesriigi poolt määratletule;

- ia) vajadusel andmed direktiivis 2006/43/EÜ määratletud vannutatud audiitorite ja audiitorühingute kohta;
- j) taotluse esitaja õiguslik seisund ja põhikiri;
- k) peakontori aadress.

Lõike 1 punktide bb, c ja f kohaldamiseks esitab taotluse esitaja kirjelduse auditeerimiskorra ja organisatsioonilise korralduse kohta, mille ta on kehtestanud selleks, et võtta kõik mõistlikud meetmed oma teenusekasutajate huvide kaitsmiseks ja makseteenuste toimimise jätkuvuse ning usaldusväärsuse tagamiseks.

Artikkel 5a

Omavahendid

1. Direktiivi 2006/48/EÜ artiklites 57–61, 63, 64 ja 66 määratletud maksevahendaja omavahendid ei kuulu artiklites 5b ja 5c osutatud kõrgema summa alla.
2. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed, et hoida ära omavahendite elementide korduv kasutamine juhul kui maksevahendaja kuulub teise maksevahendaja, krediitiasutuse, investeerimisühingu, väärtpaberite fondivalitseja või kindlustusettevõtjaga samasse kontserni. Seda kohaldatakse vastavalt kui maksevahendaja tegevusvaldkond on hübriidse iseloomuga ning teostab muid kui lisas nimetatud tegevusi.
3. Kui täidetakse direktiivi 2006/48/EÜ artiklis 69 sätestatud tingimusi, võivad liikmesriigid või nende pädevad asutused otsustada mitte kohaldada artiklit 5c maksevahendajate suhtes, mis kuuluvad direktiivi 2006/48/EÜ kohaselt oma krediitiasutusest emaettevõtjat hõlmava konsolideeritud järelevalve alla.

Artikkel 5b

Algkapital

Liikmesriigid nõuavad, et maksevahendajatel on neile tegevusloa andmise ajal algkapital, mis koosneb direktiivi 206/48/EÜ artikli 57 punktides a ja b loetletud kirjetest, vastavalt alljärgnevale:

- a) kui maksevahendaja teostab ainult lisa punktis 7 nimetatud tegevusi, ei tohi tema algkapital kunagi olla alla 20 000 euro;
- b) kui maksevahendaja teostab lisa punktis 8 nimetatud tegevusi, ei tohi tema algkapital kunagi olla alla 50 000 euro;
- c) kui maksevahendaja teostab lisa punktides 1, 2, 3, 4 ja 5 nimetatud tegevusi, ei tohi tema algkapital kunagi olla alla 125 000 euro;

Artikkel 5c

Püsi kapital

1. Sõltumata artiklis 5b sätestatud miinimumkapitali nõuetest, nõuavad liikmesriigid, et maksevahendajatel oleks igal ajal omavahendid summas, mille arvutamise aluseks on üks järgnevast kolmest meetodist vastavalt pädevate asutuste poolt kooskõlas siseriikliku õigusega kindlaks määratule:

Meetod A

Maksevahendaja omavahendite summa on võrdne vähemalt 10%ga tema eelneva aasta püsivatest üldkuludest. Pädevad asutused võivad seda nõuet kohandada juhul, kui maksevahendaja äritegevuses on alates eelnevast aastast toimunud oluline muutus. Kui ettevõtja äritegevus ei ole arvestamise kuupäevaks veel terve aasta kestnud, peab omavahendite summa olema võrdne vähemalt 10%ga vastavatest püsivatest üldkuludest, lähtudes äriplaanis kavandatust, kui pädevad asutused ei nõua kõnealuse plaani kohandamist.

Meetod B

Maksevahendaja omavahendite summa on võrdne vähemalt järgmiste elementide summaga, mida on korrutatud lõikes 2 määratletud kohanduskoefitsiendiga k , kui maksete maht (MM) on üks kaheteistkümnendik maksevahendaja poolt eelneva aasta jooksul täidetud maksetehingute kogusummast:

- a) 4,0% MM osast, mis on kuni 5 miljonit eurot,
pluss
- b) 2,5% MM osast, mis on üle 5 miljoni euro kuni 10 miljonit eurot,
pluss
- c) 1% MM osast, mis on üle 10 miljoni euro kuni 100 miljonit eurot,
pluss
- d) 0,5% MM osast üle 100 miljoni euro kuni 250 miljonit eurot,
pluss
- e) 0,25% MM osast üle 250 miljoni euro.

Meetod C

Maksevahendaja omavahendite summa on võrdne vähemalt punktis a määratletud asjaomase näitajaga, mida on korrutatud punktis b määratletud korrutusteguriga ning korrutatud seejärel lõikes 2 määratletud kohanduskoefitsiendiga k:

a) asjaomaseks näitajaks on järgmiste elementide summa:

- intressitulu
- intressikulu
- saadud vahendus- ja teenustasud ning
- muu tegevustulu.

Iga element liidetakse oma vastava pluss- või miinusmärgiga. Asjaomase näitaja arvutamisel ei tohi arvesse võtta erakordseid või ebareeglipäraseid tuluartikleid. Nende teenustega seotud kulud, mida allhanke korras osutavad kolmandad osapooled, võivad asjaomast näitajat vähendada, kui kulud tulenevad käesoleva direktiivi kohaselt järelevalve alla kuuluvast ettevõtjast. Asjaomane näitaja arvutatakse 12 kuu andmete põhjal eelarveaasta lõpus. Kui auditeeritud andmed ei ole kättesaadavad, võib kasutada äritegevuse prognoose. Asjaomane näitaja arvutatakse eelneva eelarveaasta põhjal. Sel meetodil arvutatud püsikapital ei tohi siiski olla väiksem kui 80% viimase kolme eelarveaasta keskmisest asjaomasest näitajast.

b) Korrutustegur on:

- i) 10% asjaomase näitaja sellest osast, mis on kuni 2,5 miljonit eurot,
- ii) 8% asjaomase näitaja sellest osast, mis on 2,5 miljonist eurost kuni 5 miljoni euroni,
- iii) 6% asjaomase näitaja sellest osast, mis on 5 miljonist eurost kuni 25 miljoni euroni,
- iv) 3% asjaomase näitaja sellest osast, mis on 25 miljonist eurost 50 miljoni euroni,
- v) 1,5% asjaomase näitaja sellest osast, mis on üle 50 miljoni euro.

2. Eespool toodud meetodite B ja C puhul kasutatav kohanduskoeffitsient k on:

- a) 0,5 kui maksevahendaja teostab ainult lisa punktis 7 loetletud tegevusi;
- b) 0,8 kui maksevahendaja teostab ainult lisa punktis 8 loetletud tegevusi;
- c) 1,0 kui maksevahendaja teostab lisa punktides 1, 2, 3, 4 ja 5 loetletud tegevusi.

3. Lõike 1 kohaldamisel võivad pädevad asutused riskijuhtimise menetluste, riskikontrolli andmebaasi ja sisekontrollimehhanismide hinnangust lähtuvalt nõuda maksevahendajalt vastavalt lõikele 1 valitud meetodi kohaldamisel saadud summast kuni 20% suurema summa olemasolu, või lubada vastavalt lõikele 1 valitud meetodi kohaldamisel saadud summast kuni 20% väiksemat summat.

Artikkel 5d
Kaitsenõuded

1. Liikmesriigid või pädevad asutused nõuavad maksevahendajatelt, kes osutavad lisas loetletud makseteenuseid ning samal ajal tegelevad muu äritegevusega kooskõlas artikli 10 lõike 1 punktiga d, et nad kaitseks makseteenuse kasutajatelt või teise makseteenuse pakkuja kaudu maksetehingu täitmiseks saadud raha järgmiselt:

kas:

- a) makseteenuse kasutajate raha ei segata kunagi mis tahes füüsilise või juriidilise isiku rahaga v.a nende makseteenuse kasutajate rahaga, kelle nimel raha hoitakse, ning kui need on endiselt maksevahendaja käes, kuid neid ei ole raha saamise päevale järgneva arvelduspäeva lõpuks makse saajale või teisele makseteenuse pakkujale veel edastatud, hoiustatakse need krediitiasutuse eraldi kontol või investeeritakse turvalisse, likviidsesse ja madala riskiga varasse vastavalt päritoluliikmesriigi pädevate asutuste poolt määratletule;
- b) raha isoleeritakse kooskõlas liikmesriikide siseriikliku õigusega makseteenuse kasutajate huvides maksevahendaja teiste võlausaldajate nõuete eest, eelkõige pankroti- või muu maksejõuetusmenetluse puhul;

või

raha kaetakse sellise kindlustusettevõtja või krediitiasutuse, mis ei kuulu maksevahendajaga samasse kontserni, poolt välja antud kindlustuspoliisi või samaväärse garantiiga sellise summa ulatuses, mis on võrdne summaga, mis oleks eraldatud sellise kindlustuspoliisi või samaväärse garantii puudumisel ning mis kuulub maksmisele juhul, kui maksevahendaja ei ole suuteline täitma oma finantskohustusi

2. Kui maksevahendajal tuleb raha lõike 1 kohaselt kaitsta ning osa lõikes 1 osutatud rahast kasutatakse tulevaste maksetehingute täitmise eesmärgil ning alles jäänud summat kasutatakse makseteenusega mitteseotud teenuste eest tasumiseks, kohaldatakse lõikes 1 sätestatud kohustusi samuti nimetatud osa suhtes, mis võeti vastu tulevaste maksetehingute täitmise eesmärgil. Kui nimetatud osa on muutliku suurusega või kui selle suurus on eelnevalt teadmata, võivad liikmesriigid lubada maksevahendajatel nimetatud lõiget kohaldada, kasutades representatiivset osa, mida eeldatavasti makseteenusteks kasutatakse, tingimusel et nimetatud representatiivset osa on pädevate asutuste hinnangul võimalik ajalooste andmete põhjal piisava täpsusega hinnata.
3. Liikmesriigid või pädevad asutused võivad nõuda, et maksevahendajad, kes ei tegele makseteenuste osutamisest erineva äritegevusega artikli 10 lõike 1 punkti d alusel, peavad samuti järgima lõikes 1 sätestatud kaitsenõudeid.
4. Liikmesriigid või pädevad asutused võivad kõnealuseid kaitsenõudeid kohaldada ka üksnes nende makseteenuse kasutajate raha suhtes, kelle raha eraldivõetuna ületab 600 eurot.

Artikkel 6

Tegevusloa andmine

- 1. Liikmesriigid nõuavad, et artikli 1 lõike 1 punktides a–c ja punktides da–db mitteosutatud ettevõtjad ning artiklis 21 sätestatud erandit mittekasutavad juriidilised ja füüsilised isikud, kes kavatsevad osutada makseteenuseid, omandavad enne makseteenuse osutamise alustamist tegevusloa maksevahendajana tegutsemiseks. Tegevusluba antakse üksnes juriidilisele isikule, kes on asutatud liikmesriigis.

1. Tegevusluba antakse, kui koos taotlusega esitatud teave ja tõendid vastavad kõigile artiklis 5 sätestatud nõuetele ning kui pädevad asutused jõuavad pärast taotluse läbivaatamist positiivsele üldhinnangule. Pädevad asutused võivad enne loa andmist vajadusel konsulteerida liikmesriigi keskpanga või teiste asjaomaste riigiasutustega.
- 1a. Maksevahendaja peakontor on samas liikmesriigis, kus on tema registrijärgne asukoht päritoluliikmesriigi õiguse alusel.
2. Võttes arvesse vajadust tagada maksevahendaja kindel ja usaldusväärne juhtimine, annavad pädevad asutused tegevusloa üksnes juhul kui maksevahendajal on oma makseteenuste osutamiseks kindel halduskord, mis hõlmab selget organisatsiooni struktuuri, mille puhul vastutusala on selgesti määratletud, läbipaistvad ja järjepidevad, tõhusaid menetlusi riskide või võimalike riskide kindlaksmääramiseks, juhtimiseks, järelevalveks ja nendest teatamiseks ning piisavaid sisekontrolli mehhanisme, sealhulgas arukat juhtimis- ja raamatupidamiskorda; nimetatud kord, menetlused ja mehhanismid peavad olema kõikehõlmavad ning proportsionaalsed maksevahendaja poolt osutatavate makseteenuste laadi, kohaldamisala ja keerukuse astmega.
- 2 -a. Kui maksevahendaja osutab lisas sätestatud makseteenuseid ning tegeleb samal ajal muu äritegevusega, võivad pädevad asutused nõuda eraldiseisva üksuse loomist makseteenusega seotud äritegevuseks, kui maksevahendaja makseteenusega mitteseotud teenused kahjustavad pädevate asutuste maksevõimet või pädevate asutuste võimet jälgida kõigi käesolevas direktiivis sätestatud kohustuste täitmist maksevahendaja poolt või kui valitseb vastav oht.
- 2a. Pädevad asutused keelduvad tegevusloa väljaandmisest, kui nad, silmas pidades vajadust tagada maksevahendaja kindel ja usaldusväärne juhtimine, ei ole veendunud eespool mainitud, olulist osalust omavate aktsionäride või liikmete sobivuses.

- 2b. Kui maksevahendaja ja mõne teise füüsilise või juriidilise isiku vahel on vastavalt direktiivi 2006/48/EÜ artikli 4 lõikes 46 määratletule märkimisväärne seos, annavad pädevad ametiasutused tegevusloa ainult sel juhul, kui nimetatud seos ei takista tõhusat järelevalvet.
- 2c. Pädevad asutused annavad tegevusloa üksnes juhul, kui maksevahendajaga märkimisväärselt seotud ühe või enama füüsilise või juriidilise isiku tegevust reguleerivad kolmanda riigi õigus- ja haldusnormid või nimetatud õigusaktide rakendamisega seotud raskused ei takista neid oma järelevalvega seotud kohustuste täitmisel.
3. Tegevusluba kehtib kõigis liikmesriikides ning see võimaldab asjaomasel maksevahendajal osutada makseteenuseid kõikjal ühenduses teenuste osutamise vabaduse või asutamisevabaduse alusel, tingimusel et nimetatud teenused on tegevusloaga hõlmatud.

Artikkel 7

Otsuse edastamine

Kolme kuu möödumisel taotluse saamisest või, kui taotlus ei ole täielik, kolme kuu möödumisel otsuse tegemiseks nõutava kogu teabe saamisest teatab pädev asutus taotluse esitajale, kas talle on antud tegevusluba või mitte.

Tegevusloa andmisest keeldumist põhjendatakse.

Artikkel 7a

Tegevusloa tühistamine

1. Pädevad asutused võivad maksevahendajale antud tegevusloa tühistada ainult juhul, kui selline asutus:

- a) ei ole tegevusluba kasutanud 12 kuu jooksul, selgesõnaliselt loobub tegevusloast või on lõpetanud tegevuse vähemalt kuueks kuuks, juhul kui kõnealune liikmesriik ei ole ette näinud, et sellistel juhtudel tegevusluba aegub; või
 - b) on saanud tegevusloa valeandmete alusel või mõnel muul ebaausal teel; või
 - c) ei täida enam tegevusloa andmise tingimusi; või
 - d) kujutab oma makseteenuste osutamise jätkamisega ohtu maksesüsteemi stabiilsusele; või
 - e) vastab ühele muudest tingimustest, mille puhul siseriiklikud õigusaktid näevad ette tegevusloa tühistamise.
2. Tegevusloa tühistamist tuleb põhjendada ning sellest teatada asjaomastele isikutele.
3. Tegevusloa tühistamine tuleb avalikustada. Pädev asutus võib sellest teavitada ka huvitatud isikuid.

Artikkel 8

Registreerimine

Liikmesriigid loovad avaliku registri, kuhu kantakse kõik tegevusloa saanud maksevahendajad, nende filiaalid ja esindajad ning samuti sellised füüsilised ja juriidilised isikud, nende filiaalid ja esindajad, mille suhtes on tehtud erand kooskõlas artikliga 21 ning artikli 2 lõikes 3 osutatud asutused, millel on siseriikliku õiguse kohaselt õigus osutada makseteenuseid. Nad kantakse päritoluliikmesriigi registrisse.

Selles registris määratakse makseteenused, mille osas maksevahendajatele on tegevusluba antud või mis on füüsiliste või juriidiliste isikute puhul registreeritud. Tegevusloa saanud maksevahendajad eristatakse registris artikli 21 kohaselt registreeritud füüsilistest ja juriidilistest isikutest. Registriandmed on avalikkusele kättesaadavad, nendega saab tutvuda Internetis ning neid ajakohastatakse korrapäraselt.

Artikkel 9

Tegevusloa kehtimine

Kui mis tahes muudatused mõjutavad artikli 5 alusel esitatud teavet ja tõendeid, teatab maksevahendaja sellest põhjendamatult viivitusega oma päritoluliikmesriigi pädevale asutusele.

Artikkel 9 a

Raamatupidamine ja kohustuslik audit

1. Neljandat nõukogu direktiivi 78/660/EMÜ ja vajadusel seitsmendat nõukogu direktiivi 83/349/EMÜ, direktiivi 86/635/EMÜ ja määrust (EÜ)1606/2002 kohaldatakse maksevahendajate suhtes *mutatis mutandis*.
2. Kui nende suhtes ei kehti vabastus vastavalt direktiivile 78/660/EMÜ ja, kui see on asjakohane, direktiividele 83/349/EMÜ ja 86/635/EMP, auditeerivad maksevahendaja raamatupidamise aasta-aruandeid ja ühendaruandeid direktiivis 2006/34/EÜ määratud vannutatud audiitorid või audiitorühingud.

3. Liikmesriigid nõuavad järelevalve eesmärgil, et maksevahendajad esitaksid eraldi raamatupidamisandmed lisas esitatud makseteenuste kohta ja artikli 10 lõikes 1 osutatud tegevuste kohta, mille puhul on ette nähtud auditiaruanne. Selle aruande koostavad vajaduse korral vannutatud audiitorid või audiitorühing.
4. Direktiivi 2006/48/EÜ artiklis 53 sätestatud kohustusi kohaldatakse *mutatis mutandis* maksevahendajate vannutatud audiitorite või audiitorühingute suhtes seoses makseteenustega seotud tegevustega.

Artikkel 10

Tegevused

1. Lisas loetletud makseteenuste osutamisele lisaks võib maksevahendaja tegeleda järgmiste tegevustega:
 - a) Välja jäetud.
 - b) tegevus- ja tihedalt seotud lisateenuste osutamine, näiteks maksetehingute täitmise tagamine, valuutavahetusteenused, andmeturve ning andmete säilitamine ja töötlemine;
 - c) maksesüsteemide haldamine, ilma et see piiraks artikli 23 kohaldamist;
 - d) makseteenuste osutamisest erinev äritegevus, võttes arvesse kohaldatavaid ühenduse ja riigi õigusakte.

2. Kui maksevahendajad tegelevad makseteenuse osutamisega lõike 1 punkti a alusel, võivad neil olla üksnes maksekontod, mida kasutatakse eranditult maksetehingute täitmiseks; maksevahendaja poolt makseteenuse kasutajatelt makseteenuse osutamiseks saadud raha ei käsitata hoiuse ega muu tagasimakstava vahendina direktiivi 2006/48/EÜ artikli 5 tähenduses ega elektronrahana direktiivi 2000/46/EÜ artikli 1 lõike 3 tähenduses.
- 2a. Maksvahendajad võivad anda lisa punktides 4, 5 või 8 osutatud makseteenustega seotud laenu üksnes juhul, kui täidetud on järgmised tingimused:
 - a) laen on kõrvalteenus ning seda antakse üksnes seoses tehingu täitmisega ja
 - b) olenemata krediitkaartide abil laenu andmise siseriiklikest eeskirjadest, tuleb maksega seoses ning kooskõlas artikli 6 lõikega 3 ja artikliga 20 antud laen tagasi maksta lühikese aja jooksul, mis ei tohi mingil juhul ületada kahteist kuud, ja
 - c) kõnealust laenu ei anta rahast, mis on saadud või mida hoitakse enda käes maksetehingu täitmise eesmärgil, ja
 - d) maksevahendaja omavahendid vastavad alati, järelevalveasutusele tõendatult üldisele laenusummale.
- 2b. Maksevahendajad ei tohi tegeleda hoiuste või muude tagasimakstavate vahendite kaasamisega direktiivi 2006/48/EÜ artikli 5 tähenduses.
3. Välja jäetud.

2. JAGU

MUUD NÕUDED

Artikkel 11

Maksevahendaja esindajate või allhanget teostavate üksuste kasutamine

1. Kui maksevahendaja kavatseb osutada makseteenuseid esindaja kaudu, edastab ta oma päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele järgmise teabe:
 - a) maksevahendaja esindaja nimi ja aadress;
 - b) maksevahendaja esindajate poolt kasutatavate sisekontrollimehhanismide kirjeldus kohustuste täitmiseks seoses rahapesu ja terrorismi rahastamisega direktiivi 2005/60/EÜ alusel;
 - c) Välja jäetud.
 - d) makseteenuste osutamisel kasutatava esindaja juhtide ja juhtimise eest vastutavate isikute isikuandmed ja tõendid, et nad on sobivad isikud.
- 1a. Kui pädevad asutused saavad lõike 1 punktides a–d osutatud teabe, võivad nad kanda maksevahendaja esindaja artikli 8 kohaselt asutatud registrisse.
- 1b. Enne maksevahendaja esindaja registrisse kandmist võivad pädevad asutused kahtluse korral, et neile esitatud teave ei ole tõene, võtta täiendavaid meetmeid teabe kontrollimiseks.

- 1c. Kui pädevad asutused ei ole ka pärast nimetatud meetmete võtmist kindlad neile lõike 1 punktide a–d kohaselt esitatud teabe tõsuses, keelduvad nad kandmast maksevahendaja esindajat artikli 8 kohaselt asutatud registrisse.
- 1d. Kui maksevahendaja tahab jätkata oma tegevust teises liikmesriigis, kaasates selleks esindaja, peab ta järgima artiklis 20 sätestatud korda. Enne maksevahendaja esindaja käesoleva artikli kohast registreerimist peavad päritoluliikmesriigi pädevad asutused teatama asukohaliikmesriigi pädevatele asutustele oma kavatsusest registreerida esindaja ning võtma arvesse asukohaliikmesriigi pädeva asutuse arvamust.
- 1e. Kui kavandatava asukohaliikmesriigi pädevatel asutustel on piisav alus kahtlustada, et seoses maksevahendaja esindaja kavandatava kaasamisega või filiaali asutamisega pannakse toime või pandi toime või proovitakse toime panna rahapesu või terrorismi rahastamist direktiivi 2005/60/EÜ tähenduses või et esindaja kaasamine või filiaali asutamine võib suurendada rahapesu või terrorismi rahastamise ohtu, teavitavad nad sellest päritoluliikmesriigi pädevaid asutusi, kes võivad keelduda esindaja või filiaali registrisse kandmisest või tühistada esindaja või filiaali registrisse kandmise korral juba tehtud kande.
2. Kui maksevahendaja kavatseb makseteenusega seotud tööülesannete täitmisel kasutada allhankijaid, teatab ta sellest oma päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele. Allhankijate kasutamine oluliste tööülesannete täitmisel ei või toimuda viisil, mis kahjustab oluliselt sisekontrolli kvaliteeti ja pädevate asutuste võimet jälgida käesolevas direktiivis sätestatud kõigi kohustuste täitmist maksevahendaja poolt.

Kui rike või puudus kahjustab oluliselt käesoleva jaotise kohaste tegevusloa nõuete jätkuvat täitmist maksevahendaja poolt või tema teiste, käesoleva direktiivi kohaste kohustuste täitmist või tema finantstulemusi või tema poolt osutatavate makseteenuste usaldusväärsust või jätkuvust, käsitatakse teise lõigu kohaldamisel olulistena tema tööülesandeid.

Liikmesriigid tagavad, et kui maksevahendajad kasutavad allhankijaid oluliste tööülesannete täitmiseks, järgivad maksevahendajad järgmisi nõudeid:

- a) allhankijate kasutamine ei tohi endaga kaasa tuua maksevahendaja tippjuhtkonna vastuse delegeerimist;
 - b) maksevahendaja suhe oma makseteenuse kasutajatega ja käesolevast direktiivist tulenevad maksevahendaja kohustused makseteenuse kasutajate ees ei tohi muutuda;
 - c) kahjustada ei tohi käesoleva jaotise kohaseid tingimusi, mida maksevahendaja peab täitma tegevusloa saamiseks ja säilitamiseks;
 - d) eemaldada või muuta ei tohi ühtegi teist tingimust, mille täitmise tulemusel anti maksevahendajale tegevusluba.
3. Maksevahendaja tagab, et tema nimel tegutsev esindaja või filiaal teatab sellest makseteenuse kasutajatele.

2. JAGU

MUUD NÕUDED

Artikkel 12

Vastutus

1. Liikmesriigid tagavad, et kui maksevahendaja usaldab kolmandale isikule tööülesannete täitmise, võtab maksevahendaja mõistlikke meetmeid käesoleva direktiivi nõuete täitmise tagamiseks.
2. Liikmesriigid kehtestavad nõude, et maksevahendaja vastutab käesoleva direktiivi alusel täielikult oma töötajate, esindajate, filiaalide või allhanget teostavate üksuste tegevuse eest.

Artikkel 13

Dokumentide säilitamine

Liikmesriigid nõuavad, et maksevahendajad säilitaksid kõik käesoleva jaotise kohaldamiseks vajalikud dokumendid vähemalt viie aasta jooksul, ilma et see piiraks direktiivi 2005/60/EÜ või teiste asjakohaste ühenduse või siseriiklike õigusnormide kohaldamist.

Artikkel 14

Peakontori asukoht

Välja jäetud.

3. JAGU

PÄDEVAD ASUTUSED JA JÄRELEVALVE

Artikkel 15

Pädevate asutuste määramine

1. Liikmesriigid määravad käesolevas jaotises sätestatud ülesandeid täitma hakkavatele maksevahendajatele tegevuslubade andmise ja nende usaldatavusnormatiivide täitmise üle peetava järelevalve eest vastutavateks pädevateks asutusteks riigiasutused või riigi õigusaktide alusel tunnustatud asutused või riigi õigusaktide alusel nimelt selleks volitatud riigiasutused, sealhulgas liikmesriikide keskpangad.
Pädevad asutused peavad olema sellised, et oleks tagatud nende sõltumatus ettevõtjatest ning välditud huvide konfliktid. Ilma, et see piiraks esimese lõike kohaldamist, ei või pädev asutus olla maksevahendaja, krediidiasutus, elektronraha asutus ega postižiiroasutus.
Liikmesriigid teatavad need asutused komisjonile.
2. Liikmesriigid tagavad, et lõike 1 alusel määratud pädevatel asutustel on oma ülesannete täitmiseks kõik vajalikud volitused.
3. Kui käesoleva jaotise küsimustes on liikmesriigi territooriumil mitu pädevat asutust, tagab liikmesriik nende asutuste tiheda koostöö, et nad saaksid täita tõhusalt oma vastavaid ülesandeid. Sama kehtib ka juhul, kui käesoleva jaotisega hõlmatud küsimustes pädevad asutused ei ole pädevad asutused teostama järelevalvet krediidiasutuste üle.
4. Lõikes 1 ettenähtud pädevate asutuste ülesannete täitmise eest vastutavad päritoluliikmesriigi pädevad asutused.

5. Lõikest 1 ei tulene, et pädevatelt asutustelt nõutakse järelevalve teostamist maksevahendajate muu äritegevuse kui lisas esitatud makseteenuste osutamise ning artikli 10 lõike 1 punktis b nimetatud tegevuste üle.

Artikkel 16

Pidev järelevalve

1. Liikmesriigid tagavad, et pädevate asutuste läbiviidavad kontrollimised seoses käesoleva jaotise nõuete jätkuva täitmisega on proportsionaalsed, piisavad ja vastavuses maksevahendajat ohustavate riskidega.
- Selleks et kontrollida käesoleva jaotise nõuete täitmist, on pädevatel asutustel õigus võtta eelkõige järgmisi meetmeid:
- a) nõuda maksevahendajalt kogu teabe esitamist, mis on vajalik nõuete täitmise kontrollimiseks;
 - b) viia läbi kohapealseid kontrollimisi maksevahendaja, allhanke korras makseteenuseid teostava mis tahes üksuse ning maksevahendaja vastutusel makseteenuseid osutava maksevahendaja esindaja ja filiaali juures;
 - c) anda välja soovitusi ja juhiseid ning vastavalt vajadusele siduvaid haldusnorme;
 - d) Välja jäetud.
 - e) peatada või tühistada tegevusluba artiklis 7a osutatud juhtudel.

2. Ilma et see mõjutaks tegevuslubade tühistamise korda ega kriminaalõiguse sätete kohaldamist, sätestavad liikmesriigid, et nende vastavad pädevad asutused võivad maksevahendajate järelevalvet või makseteenuste osutamist käsitlevaid õigus- ja haldusnorme rikkuvate maksevahendajate või isikute suhtes, kes tegelikult kontrollivad nimetatud maksevahendajate tegevust, määrata või rakendada sanktsioone või meetmeid, mille abil kavatsetakse lõpetada tuvastatud rikkumine või kõrvaldada selle põhjused.
3. Olenemata artikli 5a lõigetes 1 ja 2 ning artiklites 5b ja 5c sätestatud nõuetest, tagavad liikmesriigid, et pädevatel asutustel on õigus astuda lõikes 1 kirjeldatud samme tagamaks piisava kapitali makseteenusteks, eelkõige juhul, kui maksevahendaja makseteenusega mitteseotud teenustega seotud tegevused kahjustavad maksevahendaja maksevõimet või valitseb vastav oht.

Artikkel 17

Ametisaladus

1. Liikmesriigid tagavad, et kõik isikud, kes töötavad või on töötanud pädevates asutustes, ning samuti pädevate asutuste nimel tegutsevad eksperdid on seotud ametisaladuse hoidmise kohustusega, ilma et see piiraks kriminaalõiguse valdkonda kuuluvaid juhtumeid.
2. Artikli 19 kohase teabevahetuse suhtes kohaldatakse rangelt ametisaladust, et tagada üksikisikute ja ettevõtjate õiguste kaitse.
3. Liikmesriigid võivad kohaldada käesolevat artiklit, võttes *mutatis mutandis* arvesse direktiivi 2006/48/EÜ artiklite 44–52 sätteid.

Artikkel 18
Õigus pöörduda kohtusse

1. Liikmesriigid tagavad, et vastavalt käesoleva direktiivi kohaselt vastuvõetud õigus- ja haldusnormidele maksevahendaja suhtes langetatud pädevate asutuste otsuste puhul võib kasutada õigust pöörduda kohtu poole.
2. Esimest lõiget kohaldatakse ka tegevusetuse suhtes.

Artikkel 19
Teabevahetus

1. Erinevate liikmesriikide pädevad asutused teevad koostööd omavahel ning vajaduse korral ka Euroopa Keskpanga, liikmesriikide keskpankade ja teiste asjaomaste pädevate asutustega, kes on määratud makseteenuse pakkujate suhtes kohaldatavate ühenduse või siseriiklike õigusaktide alusel.
2. Lisaks sellele võimaldavad liikmesriigid teabevahetust oma pädevate asutuste ja järgmiste asutuste vahel:
 - a) teiste liikmesriikide pädevad asutused, kes vastutavad maksevahendajatele tegevuslubade andmise ja maksevahendajate järelevalve eest;
 - b) Euroopa Keskpank ja liikmesriikide keskpangad kui rahandus- ja järelevalveasutused ja, kui see on asjakohane, muud riigiasutused, kes vastutavad makse- ja arveldussüsteemide järelevalve eest;

- c) teised asjaomased asutused, kes on määratud käesoleva direktiivi, direktiivide 95/46/EÜ ja 2005/60/EÜ ning makseteenuse pakkujate suhtes kohaldatavate muude ühenduse õigusaktide alusel, nagu näiteks õigusaktid, mida kohaldatakse isikute kaitsmiseks seoses isikuandmete töötlemisega ning samuti rahapesu ja terrorismi rahastamise suhtes.

Artikkel 20

Asutamisõiguse ja teenuste osutamise vabaduse teostamine

1. Tegevusluba omav maksevahendaja, kes soovib esimest korda osutada makseteenuseid teises liikmesriigis asutamisõiguse või teenuste osutamise vabaduse alusel, teatab sellest oma päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele.
Päritoluliikmesriigi pädevad asutused teatavad ühe kuu jooksul alates maksevahendaja teatise saamisest asukohaliikmesriigi pädevatele asutustele maksevahendaja nime ja aadressi, filiaali juhtimise eest vastutavate isikute nimed, organisatsiooni struktuuri ning milliseid makseteenuseid nad kavatsevad asukohaliikmesriigi territooriumil pakkuda.
2. Selleks et päritoluliikmesriigi pädev asutus saaks kontrollida teise liikmesriigi territooriumil asuva maksevahendaja filiaali, esindajat või allhanget teostavat üksust ja võtta artiklis 16 sätestatud vajalikke meetmeid, teeb ta koostööd asukohaliikmesriigi pädevate asutustega.
3. Vastavalt lõigetele 1 ja 2 tehtava koostöö raames teatab päritoluliikmesriigi pädev asutus asukohaliikmesriigi pädevale asutusele, kui ta soovib teostada asukohaliikmesriigi territooriumil kohapealset kontrolli.
Kui mõlemad asutused seda soovivad, võib päritoluliikmesriigi pädev asutus delegeerida asukohaliikmesriigi pädevatele asutustele kohapealse kontrolli tegemise asjaomase maksevahendaja juures.

4. Pädevad asutused esitavad üksteisele kogu vajaliku ja/või asjakohase teabe, eelkõige siis, kui rikkumise või kahtlustatava rikkumise on toime pannud filiaal, maksevahendaja esindaja või allhanget teostav üksus. Sellega seoses edastavad pädevad asutused taotluse korral kogu asjakohase teabe ja omal algatusel kogu olulise teabe.
- 4a. Eespooltoodu ei piira direktiivi 2005/60/EÜ ja määruse (EÜ) nr 1781/2006 kohast, eelkõige direktiivi 2005/60/EÜ artikli 37 lõike 1 kohast ja määruse (EÜ) nr 1781/2006 artikli 15 lõike 3 kohast pädevate asutuste kohustust teostada järelevalvet nimetatud direktiivis ja määruses sätestatud nõuete täitmise üle.

4. JAGU

ERANDID

Artikkel 21

Tingimused

1. Sõltumata artiklist 8 võivad liikmesriigid teha jagudes 1–3, v.a artikkel 15 ja artiklid 17–19 sätestatud menetluste ja tingimuste täieliku või osalise kohaldamise osas erandi või lubada oma pädevatel asutustel teha nimetatud erandi ning lubada kanda füüsilisi või juriidilisi isikuid artikli 8 alusel loodud registrisse, kui:
 - (a) koos kõigi maksevahendaja esindajatega, kelle eest asjaomane isik täielikult vastutab, ei ületa kõnealuse isiku poolt eelneva 12 kuu jooksul keskmiselt osutatud makseteenuste kogusumma 3 miljonit eurot kuus; seda nõuet hinnatakse lähtudes tema äriplaanis kavandatud maksetehingute kogusummast, kui pädevad asutused ei nõua kõnealuse plaani kohendamist
 - ning
 - b) äritegevuse juhtimise või teostamise eest vastutavaid füüsilisi isikuid ei ole mõistatud süüdi rahapesu või terrorismi rahastamise või muude finantskuritegudega seotud õigusrikkumiste eest.
- 1b. Igalt käesoleva artikli kohaselt registreeritud füüsiliselt või juriidiliselt isikult nõutakse peakontori või alalise elukoha olemasolu liikmesriigis, kus ta tegelikult makseteenuseid osutab.
2. Lõikes 1 osutatud isikuid käsitletakse maksevahendajatena. Neile ei laiene artikli 6 lõige 3 ja artikkel 20.

- 2a. Liikmesriigid võivad samuti sätestada, et iga käesoleva artikli kohaselt registreeritud füüsiline või juriidiline isik võib tegeleda vaid teatavate artiklis 10 loetletud tegevustega.
3. Lõikes 1 osutatud isikud teatavad pädevatele asutustele kõigist oma olukorras toimunud muudatustest, mis on lõikes 1 määratletud tingimuse seisukohast asjakohased. Liikmesriigid võtavad kõik vajalikud meetmed, millega tagada et kui käesoleva artikliga sätestatud tingimused ei ole enam täidetud, taotleb isik tegevusluba 30 kalendripäeva jooksul vastavalt artikliga 6 sätestatud korrale.
4. Kõnealust erandit ei kohaldata direktiiviga 2005/60/EÜ kehtestatud sätete või riiklike rahapesuvastaste sätete suhtes.

Artikkel 22

Teavitamine ja teave

Kui liikmesriik kasutab artiklis 21 sätestatud erandit, teavitab ta sellest komisjoni hiljemalt artikli 85 lõike 1 esimeses lõigus sätestatud kuupäevaks ning edaspidi viivitamatult kõigist järgnevatest muudatustest. Lisaks sellele teatab ta komisjonile asjaomaste füüsiliste ja juriidiliste isikute arvu ning igal aastal artikli 21 lõike 1 punktis a osutatud iga kalendriaasta 31. detsembri seisuga täidetud maksetehingute kogusumma.

2. peatükk

Ühissätted

Artikkel 23

Juurdepääs maksesüsteemidele

1. Liikmesriigid tagavad, et eeskirjad, mis reguleerivad tegevusloa saanud või registreeritud juriidilistest isikutest makseteenuste pakkujate juurdepääsu maksesüsteemidele on objektiivsed, mittediskrimineerivad ja proportsionaalsed ning nendega ei takistata juurdepääsu rohkem, kui on vaja konkreetsete riskide, nagu arveldussüsteemiga seonduva riski, tegevusriski ja äririski ärahoidmiseks ning maksesüsteemi finantsturvalisuse ja toimimise turvalisuse kaitsmiseks.
Maksesüsteemide eeskirjadega ei tohi makseteenuse pakkujatele, makseteenuse kasutajatele ega teistele maksesüsteemidele kehtestada ühtki järgmist nõuet:
 - a) piirangud, mis takistavad tõhusalt osaleda teistes maksesüsteemides;
 - b) eeskiri, millega diskrimineeritakse tegevusloa saanud makseteenuse pakkujaid või registreeritud makseteenuse pakkujaid osaliste õiguste ja kohustuste osas;
 - c) mis tahes piirangud institutsioonilise seisundi alusel.
2. Lõiget 1 ei kohaldata:
 - a) direktiivis 98/26/EÜ määratletud maksesüsteemide suhtes; ja
 - b) maksesüsteemide suhtes, mis koosnevad üksnes makseteenuse pakkujatest, kes kuuluvad kontserni, mis koosneb seotud kapitaliga üksustest ning kus üks seotud üksustest omab tegelikku kontrolli teiste üle; ja

- c) maksesüsteemide suhtes, mis vastavad kõikidele järgmistele nõuetele:
- ainus makseteenuse pakkuja, kes (kas ühe üksusena või kontserni kuuludes) tegutseb või saab tegutseda makseteenuse pakkujana nii maksja kui makse saaja jaoks ning kes vastutab üksnes maksesüsteemi juhtimise eest; ning
 - kui kõnealune ainus (kas ühe üksusena tegutsev või kontserni kuuluv) makseteenuse pakkuja väljastab tegevusloa teistele makseteenuse pakkujatele süsteemis osalemiseks, ei ole viimastel õigust omavahel või enda seas pidada läbirääkimisi maksesüsteemiga seonduvate tasude üle, kuigi nad võivad kehtestada oma hinnakujunduse maksjate ja makse saajate suhtes.

Artikkel 23a

Makseteenuste osutamise keeld teiste isikute poolt peale makseteenuse pakkujate

Liikmesriigid keelavad füüsilistel või juriidilistel isikutel, kes ei ole makseteenuse pakkujad ega ka käesoleva direktiivi kohaldamisalast selgesõnaliselt välja arvatud, osutada lisa loetletud makseteenuseid.

III JAOTIS

Tingimuste läbipaistvus ja nõuded makseteenustega seotud teabe kohta

-1. peatükk

Üldeeskirjad

Artikkel 23b

Kohaldamisala

1. III jaotist kohaldatakse ühekordsete maksetehingute, raamlepingute ja nende kohaldamisalasse kuuluvate maksetehingute suhtes. Osapooled võivad kokku leppida, et jaotist ei kohaldata tervikuna või osaliselt, kui makseteenuse kasutaja pole tarbija.
2. Liikmesriigid võivad ette näha, et käesoleva jaotise sätteid kohaldatakse mikroettevõtete suhtes samamoodi nagu tarbijate suhtes.
3. Käesolev direktiiv ei piira direktiivi 87/102/EÜ (liikmesriikide tarbijakrediiti käsitlevate õigus- ja haldusnormide ühtlustamise kohta) siseriiklike rakendusmeetmete kohaldamist. Käesolev direktiiv ei piira samuti muude asjakohaste ühenduse või siseriiklike õigusaktide kohaldamist seoses tarbijatele laenu andmise tingimusi käsitlevate, käesoleva direktiiviga ühtlustamata aspektidega kooskõlas ühenduse õigusega.

Artikkel 23c

Muud ühenduse õigusaktide sätted

Käesoleva jaotise sätted ei piira ühegi sellise ühenduse õigusakti kohaldamist, mis sisaldab lisanõudeid eelneva teavitamise kohta.

Juhul kui kohaldatakse ka direktiivi 2002/65/EÜ (milles käsitletakse tarbijale suunatud finantsteenuste kaugturustust) asendatakse nimetatud direktiivi artikli 3 lõike 1 kohased teabe andmist käsitlevad sätted (välja arvatud lõike 2 punktid c–g, lõike 3 punktid a, d ja e ning lõike 4 punkt b) käesoleva direktiivi artiklitega 25, 26, 30 ja 31.

Artikkel 23d

Tasu teabe eest

1. Makseteenuse pakkuja ei tohi käesoleva jaotise alusel võtta makseteenuse kasutajalt tasu teabe andmise eest.
2. Makseteenuse pakkuja ja makseteenuse kasutaja võivad kokku leppida tasudes, mida kohaldatakse täiendava teabe või teabe sagedasema esitamise korral või teabe edastamisel raamlepingus mitte ettenähtud sidevahendi abil, kui teabe edastamine toimus makseteenuse kasutaja taotlusel.
3. Kui makseteenuse pakkuja võib kehtestada tasusid vastavalt lõikele 2, peavad need tasud olema asjakohased ja vastavuses makseteenuse pakkuja tegelike kuludega.

Artikkel 23e

Teabe tõendamiskohustus

Liikmesriigid võivad sätestada, et makseteenuse pakkujal on kohustus tõendada, et ta on täitnud käesolevas jaotises sätestatud teabele esitatavaid nõudeid.

Artikkel 23f

*Makseteenustega seotud teabe osas madala väärtusega maksevahendite ja elektronraha
suhtes kehtestatud erandid*

1. Kui maksevahend hõlmab raamlepingu kohaselt kuni 30 euro suurust üksikut maksetehingut või kui sellele on kehtestatud 150 euro suurune kulutuse piirang või kui sellel säilitatav summa ei ületa mis tahes ajahetkel 150 eurot:
 - a) esitab makseteenuse pakkuja maksjale erandina artiklitest 30, 31 ja 35 üksnes teabe makseteenuse põhitunnuste kohta, sealhulgas maksevahendi kasutamismooduse, vastutuse, kehtestatud tasude ja muu asjakohase teabe kohta, mille alusel on võimalik teha teadmispõhine otsus; samuti antakse maksjale teada, kus on kergelt kasutataval viisil kättesaadav artikli 31 kohaselt nõutav muu teave;
 - aa) võib kokku leppida, et erandina artiklist 33 ei nõuta makseteenuse pakkujalt lepingutingimuste osas muudatusettepanekute tegemist artikli 30 lõikes 1 sätestatud viisil;
 - b) võib kokku leppida, et – erandina artiklitest 36 ja 37 – pärast maksetehingu täitmist:
 - i) esitab makseteenuse pakkuja või muudab kättesaadavaks üksnes viite, mille alusel on makseteenuse kasutajal võimalik kindlaks teha maksetehing, selle summa ja sellega seonduvad tasud ja/või mitme samaliigilise ja samale makse saajale tehtud maksetehingu korral üksnes teabe nimetatud maksetehingute kogusumma ja tasude kohta;

- ii) makseteenuse pakkuvalt punktis i osutatud teabe esitamist või kättesaadavaks muutmist, kui maksevahendit kasutatakse anonüümselt või kui makseteenuse pakkujal ei ole tehniliselt võimalik seda teavet esitada. Makseteenuse pakkuja annab maksjale siiski võimaluse kontrollida säilitatava raha summat.

2. Välja jäetud.

3. Liikmesriigid või nende pädevad asutused võivad üksnes siseriiklike maksetehingute puhul vähendada või kahekordistada lõikes 1 osutatud summasid. Nad võivad summasid suurendada ette makstud maksevahendite puhul kuni 500 euron.

4. Välja jäetud.

1. peatükk

Ühekordsed maksetehingud

Artikkel 24

Kohaldamisala

1. Käesolevat peatükki kohaldatakse ühekordsete maksetehingute suhtes, mis ei kuulu raamlepingu kohaldamisalasse.
2. Kui ühekordse maksetehingu maksekäsund edastatakse raamlepinguga hõlmatud maksevahendiga, pole makseteenuse pakkuja kohustatud andma või tegema kättesaadavaks teavet, mis on makseteenuse kasutajale teise makseteenuse pakkujaga sõlmitud raamlepingu alusel juba edastatud või mis talle raamlepingu kohaselt tulevikus edastatakse.

Artikkel 25

Eelnev üldteave

1. Liikmesriigid nõuavad, et enne kui makseteenuse kasutaja on seotud ühekordset makset hõlmava teenuslepingu või pakkumisega, peab makseteenuse pakkuja tegema talle kergelt kasutataval viisil kättesaadavaks artiklis 26 ettenähtud teabe ja tingimused. Makseteenuse kasutaja taotlusel edastab makseteenuse pakkuja teabe ja tingimused paberkandjal või teisel püsival andmekandjal. Teave ja tingimused esitatakse kergelt mõistetavas sõnastuses ning selgel ja arusaadaval kujul selle liikmesriigi ametlikus keeles, kus makseteenust osutatakse, või mis tahes muus osapoolte vahel kokkulepitud keeles.

2. Kui ühekordset makset hõlmav teenusleping on sõlmitud makseteenuse kasutaja taotlusel, kasutades kaugsidevahendit, mis ei võimalda makseteenuse pakkujal järgida lõiget 1, täidab makseteenuse pakkuja lõikest 1 tulenevad kohustused viivitamatult pärast tehingu täitmist.
3. Lõikes 1 sätestatud kohustusi võib samuti täita, edastades ühekordset makset hõlmava teenuslepingu kavandi koopia või maksekäsundi kavandi koopia, mis sisaldab artikliga 26 kooskõlas olevat teavet.

Artikkel 26

Teave ja tingimused

1. Liikmesriigid tagavad, et makseteenuse kasutajatele edastatakse või tehakse kättesaadavaks alljärgnev teave ja tehakse teatavaks alljärgnevad tingimused:
 - a) täpne teave või kordumatu tunnus, mille makseteenuse kasutaja peab esitama maksekäsundi nõuetekohaseks täitmiseks;
 - b) osutatava makseteenuse maksimaalne täitmisaeg;
 - c) makseteenuse kasutaja poolt oma makseteenuse pakkujale makstavad kõik tasud ning vajadusel ülevaade mis tahes tasude summade kujunemise kohta;
 - ca) vajadusel maksetehingule kohaldatav tegelik kurss või aluskurss.
2. Vajadusel tehakse artiklis 31 osutatud mis tahes muu asjakohane teave makseteenuse kasutajale kättesaadavaks kergelt kasutataval viisil.

Artikkel 27

Maksjale pärast maksekäsundi laekumist esitatav teave

Viivitamatult pärast maksekäsundi laekumist esitab maksja makseteenuse pakkuja artikli 25 lõikes 1 sätestatud viisil maksjale järgmise teabe:

- a) viide, mis võimaldab maksjal maksetehingut kindlaks teha ning, kui see on asjakohane, makse saajaga seotud teave;
- b) maksetehingu summa maksekäsundil kasutatavas vääringus;
- ba) maksja poolt maksetehingu täitmise eest tasumisele kuuluvate mis tahes tasude summa ja vajadusel ülevaade mis tahes tasude summade kujunemise kohta;
- c) vajadusel maksja makseteenuse pakkuja poolt maksetehingu teostamisel kasutatud vahetuskurss või aluskurss, kui see erineb artikli 26 lõike 1 punktis ca ettenähtud kursist ning maksetehingu summa pärast nimetatud vääringu konverteerimist;
- d) maksekäsundi laekumise kuupäev.

Artikkel 28

Makse saajale pärast maksetehingu täitmist esitatav teave

Viivitamatult pärast maksetehingu täitmist esitab makse saaja makseteenuse pakkuja artikli 25 lõikes 1 sätestatud viisil makse saajale järgmise teabe:

- a) viide, mis võimaldab makse saajal maksetehingut kindlaks teha ning vajadusel kindlaks teha maksjat ja koos maksetehinguga edastatud mis tahes teavet;
- b) maksetehingu summa vääringus, mida makse saaja kasutab;
- c) makse saaja poolt maksetehingu täitmise eest tasumisele kuuluvate mis tahes tasude summa ja vajadusel ülevaade mis tahes tasude summade kujunemise kohta;
- d) vajadusel makse saaja makseteenuse pakkuja poolt maksetehingu teostamisel kasutatud vahetuskurss ning maksetehingu summa pärast nimetatud vääringu konverteerimist;
- e) krediteerimise väärtuspäev.

2. peatükk

Raamlepingud

Artikkel 29 *Kohaldamisala*

Käesolevat peatükki kohaldatakse maksetehingute suhtes, mis kuuluvad raamlepingu kohaldamisalasse.

Artikkel 30 *Eelnev üldteave*

1. Liikmesriigid nõuavad, et makseteenuse pakkuja esitab aegsasti enne seda, kui makseteenuse kasutaja seob ennast mis tahes raamlepingu või pakkumisega, makseteenuse kasutajale paber kandjal või muul püsival andmekandjal artiklis 31 ettenähtud teabe ja tingimused. Teave ja tingimused esitatakse kergelt mõistetavas sõnastuses ning selgel ja arusaadaval kujul selle liikmesriigi ametlikus keeles, kus makseteenust osutatakse, või mis tahes muus osapoolte vahel kokkulepitud keeles.
2. Kui raamleping on sõlmitud makseteenuse kasutaja taotlusel, kasutades kaugsidevahendeid, mis ei võimalda makseteenuse pakkujal järgida lõiget 1, täidab makseteenuse pakkuja sellest lõikest tulenevad kohustused viivitamatult pärast raamlepingu sõlmimist.
3. Lõikes 1 sätestatud kohustusi võib samuti täita, edastades raamlepingu kavandi koopia, mis sisaldab artikliga 31 kooskõlas olevat teavet.

Artikkel 31
Teave ja tingimused

Liikmesriigid tagavad, et makseteenuse kasutajatele edastatakse alljärgnev teave ja tehakse teatavaks alljärgnevad tingimused:

(1) makseteenuse pakkuja

- a) makseteenuse pakkuja nimi, tema peakontori aadress ja vajadusel tema filiaali või esindaja aadress liikmesriigis, kus makseteenust osutatakse, ning mis tahes muu aadress (sealhulgas elektronposti aadress), mis on makseteenuse pakkujaga suhtlemisel asjakohane;
- b) Välja jäetud.
- c) üksikasjad asjakohase järelevalveasutuse ja artiklis 8 määratletud registri kohta või mis tahes teise asjakohase avaliku registri kohta, mis sisaldab andmeid tegevusloa saanud makseteenuste pakkujate ja nende registreerimisnumbri või samaväärse identifitseerimisvõimaluse kohta selles registris;
- d) Välja jäetud.

(2) makseteenuse kasutamine

- a) osutatava makseteenuse peamiste omaduste kirjeldus;
- b) täpne teave või kordumatu tunnus, mille makseteenuse kasutaja peab esitama maksekäsundi nõuetekohaseks täitmiseks;
- c) maksetehingu täitmise nõusoleku ja nõusoleku tühistamise edastamise vorm ja kord vastavalt artiklitele 41 ja 56;

- d) viide ajahetkele, mil maksekäsund artikli 54 lõike 1 määratluse kohaselt saadakse, ja makseteenuse pakkuja kehtestatud võimalik arvelduspäeva lõppemise aeg;
- e) osutatavate makseteenuste maksimaalne täitmisaeg;
- f) võimalus vastavalt artikli 43 lõikele 1 kokku leppida maksevahendi kasutamise kululimiidid.

(3) tasud, intressid ja vahetuskursid

- a) makseteenuse kasutaja poolt makseteenuse pakkujale makstavad kõik tasud ning vajadusel ülevaade mis tahes tasude summade kujunemise kohta;
- b) vajadusel maksetehingute suhtes kohaldatud intressid ja vahetuskursid või kui kasutatakse alusintressimäära ja aluskurssi, tegeliku intressi arvutusmeetod, asjakohane kuupäev ja indeks või baas, mida kasutatakse alusintressimäära või aluskursi määramisel;
- c) alusintressimäära või aluskursi muudatuste viivitamatu kohaldamine vastava kokkuleppe korral ning muudatusi käsitleva teabe suhtes kehtivad nõuded vastavalt artikli 33 lõikele 2.

(4) side

- a) vajadusel osapoolte vahel kokkulepitud sidevahendid teabe või teadete edastamiseks käesoleva direktiivi alusel, sealhulgas makseteenuse kasutaja sidevahenditele esitatavad tehnilised nõuded;
- b) käesoleva direktiivi alusel teabe edastamise või kättesaadavaks tegemise viis ja sagedus;

- c) keel või keeled, milles raamleping sõlmitakse ja milles toimub sidepidamine kogu lepingusuhte vältel;
- d) makseteenuse kasutaja õigus saada vastavalt artiklile 32 teada raamlepingu lepingutingimused ning saada teavet ja informatsiooni tingimuste kohta.

(5) *kaitse- ja parandusmeetmed*

- a) vajadusel nende meetmete kirjeldus, mida makseteenuse kasutaja võtab maksevahendi turvalisuse tagamiseks ja selle kohta, kuidas makseteenuse pakkujat teavitada artikli 46 lõike 1 punkti b kohaldamisel;
- b) kokkuleppe korral tingimused, mille alusel on makseteenuse pakkujal kooskõlas artikliga 43 õigus maksevahend blokeerida;
- c) maksja vastutus vastavalt artiklile 50, sealhulgas teave asjakohase summa kohta;
- d) viis, kuidas makseteenuse kasutaja teavitab makseteenuse pakkujat artikli 47a kohasest mis tahes autoriseerimata või väärast tehingust, ja sellise teavitamise tähtaeg, ning artikli 49 kohane makseteenuse pakkuja vastutus seoses kahjudega, mis on tekkinud autoriseerimata maksetehingute tulemusel;
- e) makseteenuse pakkuja vastutus maksetehingute täitmise eest kooskõlas artikliga 67;
- f) tagasimakse tingimused kooskõlas artiklitega 52 ja 53.

(6) raamlepingu muudatused ja lõpetamine

- a) kokkuleppe korral teave selle kohta, et makseteenuse kasutaja on artikliga 33 kooskõlas olevate tingimuste muudatustega nõus, välja arvatud kui ta teatab makseteenuse pakkuja le muudatuste jõustumise kavandatud kuupäevaks, et ta ei ole nendega nõus;
- b) lepingu kestus;
- c) makseteenuse kasutaja õigus lõpetada raamleping ja kõik selle lõpetamisega seotud kokkulepped kooskõlas artikli 33 lõikega 1 ja artikliga 34.

(7) kahju hüvitamine

- a) raamlepingu suhtes kohaldatava ja/või pädevat kohut käsitleva õiguse lepingutingimused;
- b) kaebuste esitamise õigus ja kohtuvälise kahju hüvitamise menetlused, mida makseteenuse kasutaja saab kooskõlas IV jaotise 4. peatükiga kasutada.

Artikkel 32

Teabe kättesaadavus ja raamlepingu lepingutingimused

Makseteenuse kasutajal on mis tahes hetkel kogu lepingusuhte vältel õigus enda taotlusel saada teada raamlepingu lepingutingimusi ning saada kas paberkandjal või muul püsival andmekandjal artiklis 31 sätestatud teavet ja informatsiooni tingimuste kohta.

Artikkel 33
Muudatused lepingutingimustes

1. Ettepanekud lepingutingimuste ning artiklis 31 sätestatud teabe ja tingimuste muutmiseks teeb makseteenuse pakkuja artikli 30 lõikes 1 ettenähtud korras hiljemalt kaks kuud enne muudatuste kavandatavat kohaldamisaega.

Vajadusel vastavalt artikli 31 lõike 6 punktile a peab makseteenuse pakkuja makseteenuse kasutajat teavitama sellest, et makseteenuse kasutaja loetakse nende muudatustega nõustunuks, kui ta ei ole makseteenuse pakkujale teatanud muudatuste jõustumise kavandatud kuupäevaks, et ta ei ole nendega nõus. Sellisel juhul täpsustab makseteenuse pakkuja, et makseteenuse kasutajal on õigus raamleping muudatuste kohaldamise kavandatud kuupäevani viivitamatult ja tasuta lõpetada.

2. Intressimäärade ja vahetuskursside muudatusi võib kohaldada viivitamata ja ette teatamata, tingimusel et selline õigus on raamlepingus kokku lepitud ning muudatused tuginevad alusintressimääradele või aluskursile, mis on kokku lepitud kooskõlas artikli 31 lõike 3 punktidega b ja c. Makseteenuse kasutajat teavitatakse igast intressimäära muudatusest esimesel võimalusel vastavalt artikli 30 lõikes 1 sätestatud korrale, välja arvatud juhul, kui osapooled on kokku leppinud erineva teabe edastamise või kättesaadavaks tegemise viisi või sageduse. Makseteenuse kasutajatele kasulikumaid intressimäärade ja vahetuskursside muudatusi võib siiski kohaldada ette teatamata.
3. Maksetehingutes kasutatava intressimäära või vahetuskursi muudatused tehakse ja arvutatakse neutraalsel viisil, millega ei kaasne makseteenuse kasutajate diskrimineerimist.

Artikkel 34

Lõpetamine

1. Makseteenuse kasutaja võib raamlepingu lõpetada igal ajal, välja arvatud juhul, kui osapooled on kokku leppinud etteteatamise aja. Etteteatamistähtaeg ei tohi olla pikem kui üks kuu.
 - 1a. Pikemaks ajaks kui 12 kuuks või tähtajatult sõlmitud raamlepingu lõpetamine on pärast 12 kuu möödumist makseteenuse kasutajale tasuta. Kõigil teistel juhtudel peavad lõpetamise eest võetavad tasud olema mõistlikud ja kuludega vastavuses.
 - 1b. Kui raamlepingus on nii kokku lepitud, võib makseteenuse pakkuja lõpetada tähtajatult sõlmitud raamlepingu, teatades sellest vähemalt kaks kuud ette artikli 30 lõikes 1 ettenähtud viisil.
2. Regulaarselt makseteenuste eest võetavaid tasusid makstakse ainult proportsionaalselt lepingu lõpetamiseni makseteenuse kasutaja poolt. Kui need tasud makstakse ette, makstakse need proportsionaalselt tagasi.
 - 2a. Käesoleva artikli sätteid ei piira liikmesriikide selliste õigusnormide kohaldamist, mis käsitlevad lepingupoolte õigusi raamlepingut muuta või tunnistada see kehtetuks.
3. Liikmesriigid võivad kehtestada makseteenuse kasutajatele soodsamaid sätteid.

Artikkel 35

Teave enne ühekordse maksetehingu täitmist

Raamlepingu kohaselt teostatava ja maksja algatatud ühekordse maksetehingu korral esitab makseteenuse pakkuja maksja taotlusel antud konkreetse maksetehingu kohta selgesõnalise teabe maksimaalse täitmisaja ja maksja poolt tasumisele kuuluvate tasude kohta ning vajadusel ülevaate mis tahes tasude summade kujunemise kohta.

Artikkel 36

Ühekordsete maksetehingute kohta maksjale esitatav teave

1. Pärast ühekordse maksetehingu summa debiteerimist maksja maksekontolt või kui maksja ei kasuta maksekontot, pärast ühekordse maksetehingu maksekäsundi saamist esitab maksja makseteenuse pakkuja maksjale liigse viivitusega artikli 30 lõikes 1 sätestatud viisil järgmise teabe:
 - a) viide, mis võimaldab maksjal iga maksetehingut kindlaks teha, ning kui see on asjakohane, makse saajaga seotud teave;
 - b) maksetehingu summa selles vääringus, milles maksja maksekontot debiteeritakse või vääringus, mida kasutatakse maksekäsundis;
 - c) vajadusel maksetehingu täitmise eest tasumisele kuuluvate mis tahes tasude summa ning ülevaade maksja poolt tasumisele kuuluvate intresside kujunemise kohta;
 - d) vajadusel maksja makseteenuse pakkuja poolt maksetehingu teostamisel kasutatud vahetuskurss ning maksetehingu summa pärast nimetatud vääringu konverteerimist;
 - e) debiteerimise väärtuspäev või maksekäsundi saamise kuupäev.

2. Raamleping võib sisaldada tingimust, mille kohaselt tuleb lõikes 1 osutatud teave esitada või muuta kättesaadavaks korrapäraselt vähemalt kord kuus ja kokkulepitud viisil, mis võimaldab maksjal teavet säilitada ja paljundada esialgsel kujul.
3. Liikmesriigid võivad siiski nõuda, et makseteenuse pakkuja esitab kord kuus tasuta teavet paberkandjal.

Artikkel 37

Ühekordsete maksetehingute kohta makse saajale esitatav teave

1. Pärast ühekordse maksetehingu täitmist esitab makse saaja makseteenuse pakkuja makse saajale liigse viivitusega artikli 30 lõikes 1 sätestatud viisil järgmise teabe:
 - a) viide, mis võimaldab makse saajal maksetehingut kindlaks teha ning vajadusel kindlaks teha maksjat ja koos maksetehinguga edastatud mis tahes teavet;
 - b) välja jäetud.
 - c) maksetehingu summa, mis on maksja poolt üle kantud vääringus, milles makse saaja maksekontot debiteeritakse;
 - d) vajadusel maksetehingu täitmise eest tasumisele kuuluvate mis tahes tasude summa ning ülevaade maksja poolt tasumisele kuuluvate intresside kujunemise kohta;
 - e) vajadusel makse saaja makseteenuse pakkuja poolt maksetehingu teostamisel kasutatud vahetuskurss ning maksetehingu summa pärast nimetatud vääringu konverteerimist;

- f) krediteerimise väärtuspäev.
2. Raamleping võib sisaldada tingimust, mille kohaselt tuleb lõikes 1 osutatud teave esitada või muuta kättesaadavaks korrapäraselt vähemalt kord kuus ja kokkulepitud viisil, mis võimaldab makse saajal teavet säilitada ja paljundada esialgsel kujul.
3. Liikmesriigid võivad siiski nõuda, et makseteenuse pakkuja esitab kord kuus tasuta teavet paberkandjal.

Artikkel 38

Mikromaksed

Välja jäetud.

3. peatükk

Ühissätted

Artikkel 39

Tehingu vääring ja vääringu konverteerimine

1. Maksed tehakse poolte vahel kokkulepitud vääringus.
2. Kui vääringu konverteerimise teenust pakutakse enne maksetehingu algatamist ja kui seda vääringu konverteerimise teenust pakutakse müügikohas või kui seda pakub makse saaja, avalikustab maksjale vääringu konverteerimise teenust pakkuv pool maksjale kõik tasud ning kursi, mida kasutatakse tehingu konverteerimiseks.
Selle alusel peab maksja kõnealuse vääringu konverteerimise teenusega nõustuma.

Artikkel 40

Teave lisatasude või allahindluste kohta

1. Kui asjaomase maksevahendi kasutamiseks taotleb makse saaja tasu kohaldamist või pakub allahindlust, teavitab makse saaja sellest maksjale enne maksetehingu algatamist.
2. Kui asjaomase maksevahendi kasutamiseks taotleb makseteenuse pakkuja või kolmas isik tasu kohaldamist või pakub allahindlust, teavitab ta makseteenuse kasutajat sellest enne maksetehingu algatamist.

IV JAOTIS
Õigused ja kohustused
seoses makseteenuste osutamise ja kasutamisega

-1. peatükk
Ühissätted

Artikkel 40b
Kohaldamisala

1. Kui makseteenuse kasutaja pole tarbija, võivad osapooled kokku leppida, et artikli 40c lõiget 1, artikli 41 lõiget 3, ning artikleid 48, 50, 52, 53, 56 ja 67 ei kohaldata täielikult või osaliselt. Osapooled võivad samuti kokku leppida aja, mis erineb artiklis 47a sätestatust.
- 1a. Liikmesriigid võivad kehtestada, et artiklit 75 ei kohaldata kui makseteenuse kasutaja ei ole tarbija.
2. Liikmesriigid võivad ette näha, et käesoleva jaotise sätteid kohaldatakse mikroettevõtete suhtes samamoodi nagu tarbijate suhtes.
3. Käesolev direktiiv ei piira direktiivi 87/102/EÜ (liikmesriikide tarbijakrediiti käsitlevate õigus- ja haldusnormide ühtlustamise kohta) siseriiklike rakendusmeetmete kohaldamist. Käesolev direktiiv ei piira samuti muude asjakohaste ühenduse või siseriiklike õigusaktide kohaldamist seoses tarbijatele laenu andmise tingimusi käsitlevate käesoleva direktiiviga ühtlustamata aspektidega kooskõlas ühenduse õigusega.

Artikkel 40c
Kohaldatavad tasud

1. Makseteenuse pakkuja ei tohi võtta makseteenuse kasutajalt tasu oma teabe edastamise kohustuse täitmise eest või käesoleva jaotisega kooskõlas olevate parandus- ja ennetusmeetmete võtmise eest, välja arvatud kui artikli 55 lõikes 1, artikli 56 lõikes 3 ja artikli 66 lõikes 2 ei ole sätestatud teisiti. Makseteenuse kasutaja ja makseteenuse pakkuja lepivad nimetatud tasu suuruses kokku ning see peab olema asjakohane ja vastavuses makseteenuse pakkuja tegelike kuludega.
2. Kui maksetehing ei hõlma valuutavahetust, nõuavad liikmesriigid, et makse saaja maksab oma makseteenuse pakkuja kehtestatud tasud ning et maksja maksab oma makseteenuse pakkuja kehtestatud tasud.
3. Makseteenuse pakkuja ei takista makse saajal nõudmast asjaomase maksevahendi kasutamise eest maksjalt tasu või allahindlust. Võttes arvesse vajadust soodustada konkurentsi ja edendada tõhusate maksevahendite kasutamist, võivad liikmesriigid siiski tasu nõudmise keelata või seda õigust piirata.

Artikkel 40d
Madala väärtusega maksete maksevahendite ja elektronraha suhtes kehtestatud erandid

1. Kui maksevahend hõlmab raamlepingu kohaselt kuni 30 euro suurust üksikut maksetehingut või kui sellele on kehtestatud 150 euro suurune kulutuse piirang või kui sellel säilitatav summa ei ületa mis tahes ajahetkel 150 eurot võivad makseteenuse pakkujad leppida oma makseteenuse kasutajatega kokku, et:
 - a) kui maksevahendit ei ole võimalik külmutada või selle edasist kasutamist vältida, ei kohaldata artikli 46 lõike 1 punkti b, artikli 47 lõike 1 punkte c ja ca ning artikli 50 lõikeid 3 ja 4;

- b) artikleid 48, 49 ning artikli 50 lõikeid 1 ja 2 ei kohaldata kui maksevahendit kasutatakse anonüümselt või kui makseteenuse pakkujal ei ole võimalik muudel maksevahendist tulenevatel põhjustel tõendada, et tehing oli autoriseeritud;
- c) erandina artikli 55 lõikest 1 ei pea makseteenuse pakkuja makseteenuse kasutajale teatama maksekäsundi täitmise keeldumisest, kui selle täitmata jätmine on konteksti tõttu ilmne;
- d) erandina artiklist 56 ei saa maksja tühistada maksekäsundit pärast maksekäsundi või selle suhtes oma nõusoleku edastamist makse saajale;
- e) erandina artiklitest 60 ja 62 kohaldatakse maksekäsundi täitmise teisi tähtaegu.

2. Välja jäetud.

3. Liikmesriigid või nende pädevad asutused võivad üksnes siseriiklike maksetehingute puhul vähendada või kahekordistada lõikes 1 osutatud summasid. Nad võivad summasid suurendada ette makstud maksevahendite puhul kuni 500 euroni.

4. Artikleid 49 ja 50 kohaldatakse samuti elektronraha suhtes direktiivi 2000/46/EÜ artikli 1 lõige 3 punkti b tähenduses, välja arvatud juhul, kui makseteenuse pakkujal ei ole võimalik kontot või maksevahendit külmutada. Liikmesriigid võivad piirata selle erandi kohaldamist teatud väärtusega kontodele või maksevahenditele.

1. peatükk

Maksetehingute autoriseerimine

Artikkel 41

Nõusolek ja nõusoleku tühistamine

1. Liikmesriigid tagavad, et maksetehingut loetakse autoriseerituks ainult siis, kui maksja on maksekäsundiga nõus. Maksja võib maksetehingu autoriseerida enne maksetehingu täitmist või maksja ja tema makseteenuse pakkuja vahelisel kokkuleppel pärast maksetehingu täitmist.
2. Nõusolek maksetehingu või järjestikuste maksetehingute täitmiseks antakse maksja ja tema makseteenuse pakkuja vahel kokkulepitud viisil.
Kui selline nõusolek puudub, loetakse maksetehing autoriseerimata maksetehinguks.
3. Maksja võib nõusoleku tühistada mis tahes hetkel, kuid mitte pärast kuupäeva, millest alates maksekäsundit enam tühistada ei saa vastavalt artiklile 56. Sama kehtib järjestikusteks tehinguteks antud nõusoleku puhul, mida võib tühistada nii, et selle tühistamise tagajärjel loetakse kõik järgnevad maksetehingud autoriseerimata maksetehinguteks.
4. Maksja ja tema makseteenuse pakkuja peavad kokku leppima nõusoleku edastamise korras.

Artikkel 42

Nõusoleku edastamine

Välja jäetud.

Artikkel 43
Maksevahendi kasutamise piirangud

1. Kui nõusoleku edastamiseks kasutatakse erimaksevahendit, võivad maksja ja tema makseteenuse pakkuja leppida kokku makseteenuste kululimiitides.
2. Kui raamlepingus on nii kokku lepitud, võib makseteenuse pakkuja jätta endale õiguse blokeerida maksevahendi kasutamine objektiivselt põhjendatud kaalutustel, mis on seotud maksevahendi turvalisusega või kui esineb kahtlus maksevahendi autoriseerimata või pettuse teel kasutamise kohta või kui krediidiilina maksevahendi korral oluliselt suureneb oht, et maksja pole võimeline täitma oma maksekohustust.
3. Sellistel puhkudel peab makseteenuse pakkuja võimaluse korral teavitama maksjat raamlepingus kokkulepitud viisil maksevahendi blokeerimisest ja selle põhjustest ning tegema seda enne, kui maksevahend blokeeritakse, ning hiljemalt viivitamatult pärast selle blokeerimist, välja arvatud juhul, kui sellise teabe edastamine on vastuolus objektiivselt põhjendatud turvalisuse kaalutustega või on keelatud muude asjaomaste ühenduse või siseriiklike õigusaktidega.
4. Makseteenuse pakkuja vabastab maksevahendi kasutamise blokeeringust või asendab selle uue maksevahendiga kui maksevahendi blokeerimise põhjused on ära langenud.

Artikkel 44
Arvestuse pidamine

Välja jäetud.

Artikkel 45

Autoriseerimata tehingud ja nõusoleku tühistamine

Välja jäetud.

Artikkel 46

Makseteenuse kasutaja kohustused seoses maksevahenditega

1. Makseteenuse kasutaja, kellel on õigus maksevahendit kasutada, täidab järgmised kohustused:
 - a) kasutab maksevahendit kooskõlas maksevahendi väljaandmise ja kasutamise tingimustega;
 - b) teatab makseteenuse pakkujale või pakkuja määratud üksusele liigse viivitusega, kui ta on saanud teadlikuks maksevahendi kadumisest, varastamisest või väärkasutamisest või selle autoriseerimata kasutamisest.
2. Punkti a kohaldamiseks võtab makseteenuse kasutaja viivitamata pärast maksevahendi saamist eelkõige kõik vajalikud meetmed tõendamisevahendi isikustatud turvaelementide turvaliseks hoidmiseks.

Artikkel 47

Makseteenuse pakkuja kohustused seoses maksevahenditega

1. Maksevahendit väljaandev makseteenuse pakkuja täidab järgmised kohustused:

- a) tagab, et maksevahendi isikustatud turvaelementidele oleks juurdepääs ainult maksevahendi kasutamise õigusega makseteenuse kasutajal, ilma et see piiraks makseteenuse kasutaja kohustusi kooskõlas artikliga 46;
 - b) ei saada maksevahendit eelneva kokkuleppeta, välja arvatud juhul, kui makseteenuse kasutajale juba antud maksevahend asendatakse;
 - c) tagab igal ajal kohaste vahendite olemasolu, et makseteenuse kasutaja saaks esitada teatise artikli 46 lõike 1 punkti b kohaselt või esitada taotluse blokeeringu lõpetamise kohta artikli 43 lõike 4 kohaselt; taotluse korral annab makseteenuse pakkuja makseteenuse kasutajale vajalikud vahendid, et tõendada nimetatud teatise esitamist 18 kuu jooksul pärast teatise esitamist;
 - ca) takistab maksevahendi mis tahes kasutamist pärast teatise esitamist artikli 46 lõike 1 punkti b kohaselt.
- 2a. Makseteenuse pakkuja kannab riski seoses maksjale maksevahendi saatmisega või maksevahendi mis tahes isikustatud turvaelemendi saatmisega.

Artikkel 47a

Autoriseerimata või väärast maksetehingust teatamine

Makseteenuse kasutajal on õigus nõuda makseteenuse pakkujalt vigade kõrvaldamist üksnes juhul kui ta pärast nõude, sealhulgas artikli 67 kohase nõude esitamise aluseks olevast autoriseerimata või väärast tehingust teadlikuks saamist teatab sellest oma makseteenuse pakkujale liigse viivitusega ning hiljemalt 13 kuu jooksul pärast debiteerimise kuupäeva, välja arvatud juhul, kui makseteenuse pakkuja ei esitanud teavet või ei teinud seda kättesaadavaks kooskõlas III jaotisega.

Artikkel 48

Tõendid maksetehingute autentimise ja täitmise kohta

1. Liikmesriigid nõuavad, et kui makseteenuse kasutaja väidab, et täidetud maksetehing ei olnud autoriseeritud või et maksetehingut ei täidetud nõuetekohaselt, peab tema makseteenuse pakkuja esitama tõendid selle kohta, et maksetehing oli autenditud, korrektselt dokumenteeritud, kajastatud kontodes ning seda ei ole mõjutanud tehniline rike ega mõni muu puudujääk.
2. Välja jäetud.
3. Kui makseteenuse kasutaja väidab, et täidetud maksetehing ei olnud tema poolt autoriseeritud, ei piisa tingimata üksnes asjaolust, et makseteenuse pakkuja on dokumenteerinud maksevahendi kasutamise, et teha kindlaks, kas maksja autoriseeris maksetehingu või tegutses ta pettuse teel või ei täitnud ettekavatsetult või raske hooletuse tulemusel üht või mitut artiklist 46 tulenevat kohustust.
4. Välja jäetud.

Artikkel 49

Makseteenuse pakkuja vastutus autoriseerimata maksetehingute korral

1. Ilma et see piiraks artikli 47a kohaldamist, tagavad liikmesriigid, et makseteenuse pakkuja maksab autoriseerimata maksetehingu puhul maksjale viivitamata tagasi autoriseerimata maksetehingu summa ning, kui see on kohaldatav, taastab selle summa ulatuses debiteeritud maksekonto olukorra, mis oleks olnud, kui autoriseerimata maksetehing ei oleks toimunud.
2. Täiendava rahalise hüvitamise võib määrata vastavalt õigusaktidele, mida kohaldatakse lepingu suhtes, mis on sõlmitud maksja ja tema makseteenuse pakkuja vahel.

Artikkel 50

Maksja vastutus maksevahendi autoriseerimata kasutamise korral

1. Erandina artiklist 49 kannab maksja kuni 150 euro ulatuses autoriseerimata maksetehingutega seotud kahjusid, mis on tekkinud seoses kaotatud või varastatud maksevahendi kasutamisega või seoses maksja isikustatud turvaelementide avalikuks muutumisest põhjustatud maksevahendi väärkasutamisega.
2. Maksja kannab kõik autoriseerimata tehingutega seotud kahjud, kui need on tekkinud tema poolt pettuse teel tegutsemise tulemusel või temapoolse ettekavatsetult või raske hooletuse tõttu ühe või mitme artiklist 46 tuleneva kohustuse mittetäitmise tulemusel. Sellistel juhtudel ei kohaldata lõikes 1 osutatud maksimaalset summat.
- 2a. Kui maksja ei ole tegutsenud pettuse teel või ettekavatsetult mitte täitnud artiklist 46 tulenevaid kohustusi, võivad liikmesriigid vähendada lõigetes 1 ja 2 sätestatud vastutust, võttes eelkõige arvesse maksevahendi isikustatud turvaelementide laadi ning selle kaotamise, varastamise või väärkasutamise asjaolusid.
3. Maksja ei kanna mingeid finantstagajärgi, mis tulenevad kaotatud, varastatud või väärkasutatud maksevahendi kasutamisest pärast seda, kui ta on kooskõlas artikli 46 lõike 1 punktiga b teavitanud oma makseteenuse pakkujat, välja arvatud juhul, kui maksja on tegutsenud pettuse teel.
4. Kui makseteenuse pakkuja ei taga igal ajal asjakohaste vahendite olemasolu kaotatud, varastatud või väärkasutatud maksevahendist teatamiseks, nagu on nõutud artikli 47 punkti c alusel, ei ole maksja vastutav selle maksevahendi kasutamisest tulenevate finantstagajärgede eest, välja arvatud juhul, kui maksja on tegutsenud pettuse teel.

Artikkel 51

Elektronraha

Välja jäetud.

Artikkel 52

Makse saaja poolt või kaudu algatatud maksetehingute tagasimaksed

1. Liikmesriigid tagavad, et maksjal on õigus saada oma makseteenuse pakkujalt juba autoriseeritud ja sooritatud ning makse saaja poolt või kaudu algatatud maksetehingu tagasimakse, kui on täidetud järgmised tingimused:
 - a) maksetehingu autoriseerimises puudus autoriseerimise teostamise ajal maksetehingu täpne summa; ning
 - b) maksetehingu summa ületab summat, mida maksja oleks üldjuhul eeldanud, võttes arvesse tema eelnevat kulutuste jaotust, tema raamlepingu tingimusi ja juhtumi asjakohaseid asjaolusid.

Makseteenuse pakkuja taotlusel esitab maksja selliste tingimustega seotud faktid.

Tagasimakse võrdub täidetud maksetehingu täissummaga.

Isegi siis kui esimeses lauses nimetatud tagasimakse tingimused ei ole täidetud, võivad maksja ja tema makseteenuse pakkuja raamlepingus kokku leppida, et otsearvelduste puhul on maksjal õigus saada oma makseteenuse pakkujalt tagasimakse.

2. Lõike 1 punkti b kohaldamiseks ei või maksja kasutada valuutavahetusega seotud põhjuseid, kui kohaldata kooskõlas artikli 26 lõike 1 punktiga ca ning artikli 31 lõike 3 punktiga b oma makseteenuse pakkujaga kokkulepitud aluskurssi.

3. Maksja ja tema makseteenuse pakkuja võivad raamlepingus kokku leppida, et maksjal ei ole tagasimakse saamise õigust, kui maksja on otse oma makseteenuse pakkujale edastanud oma nõusoleku maksekäsundiga ning, vajadusel, kui makseteenuse pakkuja või makse saaja on maksjale vähemalt neli nädalat enne maksetähtaega edastanud või teinud kokkulepitud viisil kättesaadavaks teabe tulevase maksetehingu kohta.

Artikkel 53

Makse saaja poolt või kaudu algatatud maksetehingute tagasimaksete taotlused

1. Liikmesriigid tagavad, et maksja saab taotleda artiklis 52 osutatud autoriseeritud ja makse saaja poolt või kaudu algatatud maksetehingu tagasimaksmist ning teha seda kaheksa nädala jooksul alates vahendite debiteerimise kuupäevast.
2. Kümne arvelduspäeva jooksul pärast tagasimaksetaotluse saamist maksab makseteenuse pakkuja maksetehingu täissumma tagasi või esitab põhjendused tagasimaksmisest keeldumise kohta, osutades asutusele, kelle poole maksja võib kooskõlas artiklitega 72–75 selles küsimuses pöörduda, kui ta ei ole nõus esitatud põhjendusega.

Esimesest lausest tulenevat makseteenuse pakkuja õigust tagasimaksmisest keeldumise kohta ei kohaldata artikli 52 lõige 1 neljanda lause suhtes.

2. peatükk

Maksetehingu täitmine

1. JAGU

MAKSEKÄSUNDID JA ÜLEKANTAVAD SUMMAD

Artikkel 54

Maksekäsundite laekumine

1. Liikmesriigid tagavad, et laekumise ajaks on kuupäev kui maksja makseteenuse pakkujale on laekunud maksja poolt otse või kaudselt makse saaja poolt või kaudu edastatud maksekäsund. Kui laekumise kuupäev ei ole maksja makseteenuse pakkujale arvelduspäev, käsitatakse maksekäsundit kui järgmisel arvelduspäeval laekunut. Makseteenuse pakkuja võib kehtestada arvelduspäeva lõppemise ajaga ligilähedase tähtaja, pärast mida laekunud maksekäsideid käsitatakse kui järgmisel arvelduspäeval laekunuid.
2. Kui maksekäsi algatanud makseteenuse kasutaja ja tema makseteenuse pakkuja lepivad kokku, et maksekäsi täitmine algab konkreetsel kuupäeval või kindlaksmääratud ajavahemiku lõppemisel või kuupäeval, mil maksja annab raha oma makseteenuse pakkuja käsutusse, loetakse artikli 60 kohaldamisel laekumise kuupäevaks nimetatud kokkulepitud päev. Kui kokkulepitud päev ei ole makseteenuse pakkuja jaoks arvelduspäev, käsitatakse saadud maksekäsi järgmisel arvelduspäeval laekunut.

Artikkel 55

Maksekäsundite täitmisest keeldumine

1. Juhul kui makseteenuse pakkuja keeldub maksekäsundi täitmisest, teatatakse makseteenuse kasutajale keeldumisest ning võimaluse korral selle põhjustest ja keeldumise aluseks olnud vigade parandamise menetlusest, välja arvatud juhtudel, kui see on keelatud muude asjaomaste ühenduse või siseriiklike õigusaktidega.
Makseteenuse pakkuja esitab teatise või muudab selle kättesaadavaks kokkulepitud viisil ja esimesel võimalusel ning igal juhul kooskõlas artikliga 60 kindlaksmääratud aja jooksul.
Raamleping võib sisaldada tingimust, et makseteenuse pakkuja võib sellise teate edastamise eest tasu nõuda, kui keeldumine on objektiivselt põhjendatud.
2. Kui on täidetud kõik maksja raamlepingus sätestatud tingimused, ei keeldu maksja makseteenuse pakkuja autoriseeritud maksekäsundi täitmisest, hoolimata sellest kas maksekäsund on algatatud maksja poolt või makse saaja poolt või makse saaja kaudu, välja arvatud juhtudel, kui see on keelatud muude asjaomaste ühenduse või siseriiklike õigusaktidega.
3. Maksekäsundit, mille täitmisest on keeldutud, ei käsitata artiklite 60 ja 67 kohaldamisel laekunud maksekäsundina.

Artikkel 56

Maksekäsundi tühistamatus

1. Liikmesriigid tagavad, et makseteenuse kasutaja ei saa maksekäsundit tühistada pärast maksekäsundi laekumist maksja makseteenuse pakkujale, kui käesolevas artiklis pole ette nähtud teisiti.

- 1a. Kui maksetehing on algatatud makse saaja poolt või makse saaja kaudu, ei saa maksja tühistada maksekäsundit pärast maksekäsundi või selle suhtes oma nõusoleku edastamist makse saajale.
- 1b. Otsearvelduse puhul ning, ilma et see piiraks tagasimakseõigusi, võib maksja siiski maksekäsundit tühistada hiljemalt kokkulepitud debiteerimispäevale eelneva arvelduspäeva lõpus.
2. Artikli 54 lõikes 2 osutatud juhul saab makseteenuse kasutaja maksekäsundit tühistada hiljemalt kokkulepitud päevale eelneva arvelduspäeva lõpus.
3. Pärast eelmistes lõigetes kehtestatud tähtaegade lõppu saab maksekäsundit tühistada üksnes makseteenuse kasutaja ja tema makseteenuse pakkuja vahelise kokkuleppe teel. Lõigetes 1a ja 1b osutatud juhul on nõutav ka makse saaja nõusolek. Kui raamlepingus on nii kokku lepitud, võib makseteenuse pakkuja tühistamise eest tasu nõuda.

Artikkel 56a

Kolmandate isikutega asetleidvatest vaidlustest tulenevate kulude hüvitamine makseteenuse pakkuja poolt

Välja jäetud.

Artikkel 57

Välja jäetud.

Artikkel 58

Ülekantud ja saadud summad

1. Liikmesriigid nõuavad, et maksja makseteenuse pakkuja, makse saaja makseteenuse pakkuja ning makseteenuse pakkujate kõik vahendajad kannaksid üle maksetehingu täissumma ning ei võtaks ülekantavalt summalt maha tasusid.
2. Makse saaja ja tema makseteenuse pakkuja võivad siiski kokku leppida, et makseteenuse pakkuja arwab maha oma tasud ülekantavalt summalt enne selle krediteerimist makse saajale. Sellisel juhul eraldatakse makse saajale esitatavas teabes maksetehingu täissumma ja tasud.
3. Kui lisaks lõikes 2 osutatud tasudele võetakse ülekantavalt summalt maha teisi tasusid, tagab maksja makseteenuse pakkuja, et makse saaja saab maksja algatatud maksetehingu täissumma. Kui maksetehing on algatatud makse saaja poolt või tema kaudu, tagab tema makseteenuse pakkuja, et makse saaja saab maksetehingu täissumma.

2. JAGU

TÄITMISAEG JA VÄÄRTUSPÄEV

Artikkel 59

Kohaldamisala

1. Välja jäetud.
2. Käesolevat jagu kohaldatakse järgmiste maksetehingute suhtes:
 - a) eurodes tehtud maksetehingud;
 - b) asjaomase liikmesriigi vääringus tehtud riigisisised maksetehingud;
 - c) maksetehingud, mis hõlmavad vaid ühte vääringu konverteerimist euro ning eurot mittekasutava liikmesriigi vääringu vahel tingimusel, et nõutav vääringu konverteerimine teostatakse eurot mittekasutavas liikmesriigis ning välistehingute puhul tehakse välismaksed eurodes.
3. Käesolevat jagu välja arvatud artiklit 64a, mis ei ole suunatud osapooltele, kohaldatakse teiste maksetehingute suhtes, kui makseteenuse kasutaja ja tema makseteenuse pakkuja pole kokku leppinud teisiti. Samas, kui makseteenuse kasutaja ja tema makseteenuse pakkuja lepivad kokku pikemas tähtajas, kui on sätestatud artiklis 60, ei või see tähtaeg ühendusesiseste maksekäsundite puhul olla pikem kui neli arvelduspäeva, mis järgnevad artikli 54 kohasele laekumise kuupäevale.

Artikkel 60
Maksetehingud maksekontole

1. Liikmesriigid nõuavad, et maksja makseteenuse pakkuja tagaks, et pärast artikli 54 kohast laekumise kuupäeva krediteeritakse maksetehingu summa makse saaja makseteenuse pakkuja kontole hiljemalt järgmise arvelduspäeva lõpuks. Kuni 1. jaanuarini 2012 võivad maksja ja tema makseteenuse pakkuja leppida kokku tähtajas, mis ei ületa kolme arvelduspäeva. Nimetatud tähtaega võib pikendada täiendava arvelduspäeva võrra, kui tegemist on paber kandjal algatatud maksetehingutega.
- 1-a. Liikmesriigid nõuavad, et makse saaja makseteenuse pakkuja märgib väärtuspäeva ja teeb maksetehingu summa makse saaja maksekontol kättesaadavaks viivitamatult pärast seda, kui makseteenuse pakkuja on saanud raha kooskõlas artikliga 64a.
- 1a. Välja jäetud.
2. Liikmesriigid nõuavad, et makse saaja makseteenuse pakkuja edastab makse saaja poolt või kaudu algatatud maksekäsundi maksja makseteenuse pakkujale makse saaja ja tema makseteenuse pakkuja vahel kokkulepitud ajavahemiku jooksul, et võimaldada otsearveldusega seotud arveldamist kokkulepitud tähtajal.

Artikkel 61

Välja jäetud.

Artikkel 62

Makse saaja maksekonto puudumine makseteenuse pakkuja juures

Kui makse saajal ei ole makseteenuse pakkuja juures maksekontot, saab ta artiklis 60 sätestatud aja jooksul raha kätte sellelt makseteenuse pakkujalt, kes saab makse saajale määratud raha.

Artikkel 63

Sularaha sissemakse maksekontole

1. Kui tarbija teeb makseteenuse pakkuja juures asuvale maksekontole ja antud maksekonto vääringus oleva sularaha sissemakse, tagab makseteenuse pakkuja summa kättesaadavuse ja väärtuspäeva märkimise viivitamata pärast raha kättesaamise kuupäeva. Kui makseteenuse kasutaja ei ole tarbija, tehakse summa kättesaadavaks ja väärtuspäev märgitakse hiljemalt järgmisel arvelduspäeval pärast raha kättesaamist.
2. Välja jäetud.

Artikkel 64

Riigisisesed maksetehingud

Liikmesriigid võivad sätestada riigisiseste maksetehingute jaoks käesolevas jaos sätestatud täitmisajast lühema maksimaalse täitmisaja.

Artikkel 64a
Väärtuspäev ja raha olemasolu

1. Liikmesriigid tagavad, et makse saaja maksekonto krediteerimise väärtuspäevaks on hiljemalt arvelduspäev, mil maksetehingu summa krediteeritakse makse saaja makseteenuse pakkuja kontole.

Makse saaja makseteenuse pakkuja tagab, et maksetehingu summa on makse saaja käsutuses viivitamatult pärast kõnealuse summa krediteerimist makse saaja makseteenuse pakkuja kontole.

2. Liikmesriigid tagavad, et maksja maksekonto debiteerimise väärtuspäev ei tohi olla varasem kui kuupäev, mil maksetehingu summa antud maksekontolt debiteeritakse.

3. JAGU

VASTUTUS

Artikkel 65

Väärtuspäev

Välja jäetud.

Artikkel 66

Väär kordumatu tunnus

1. Kui maksekäsund täidetakse kooskõlas kordumatu tunnusega, loetakse maksekäsund kõnealuse kordumatu tunnusega määratletud makse saaja osas nõuetekohaselt täidetuks.
2. Kui makseteenuse kasutaja esitatud kordumatu tunnus on väär, ei vastuta makseteenuse pakkuja artikli 67 kohase tehingu täitmata jätmise ega vigase täitmise eest.
Maksja makseteenuse pakkuja teeb siiski mõistlikke jõupingutusi maksetehinguga seotud raha tagasinõudmiseks.
Kui raamlepingus on nii kokku lepitud, võib makseteenuse pakkuja makseteenuse kasutajalt raha tagasinõudmise eest tasu nõuda.
3. Kui makseteenuse kasutaja annab rohkem teavet, kui artikli 26 lõike 1 punkti a või artikli 31 lõike 2 punkti b alusel on nõutud, vastutab makseteenuse pakkuja üksnes maksetehingute täitmise eest vastavalt makseteenuse kasutaja esitatud kordumatule tunnusele.
4. Välja jäetud.

Artikkel 67

Maksetehingu täitmata jätmise või vale täitmine

1. Välja jäetud.

- 1a. Kui maksekäsund on algatatud maksja poolt, vastutab tema makseteenuse pakkuja, ilma et see piiraks artikli 47a, artikli 66 lõigete 2 ja 3 ning artikli 70 kohaldamist, maksja ees maksetehingu korrektse täitmise eest, välja arvatud juhul, kui ta tõendab maksjale ja vajadusel makse saaja makseteenuse pakkujale, et makse saaja makseteenuse pakkuja sai maksetehingu summa kooskõlas artikli 60 lõikega 1, ning sellisel juhul vastutab makse saaja makseteenuse pakkuja makse saaja ees maksetehingu korrektse täitmise eest.

Kui maksja makseteenuse pakkuja vastutab esimese alalõike alusel, peab ta põhjendamatu viivitusega maksma maksjale tagasi täitmata jäetud või valesti täidetud maksetehingu summa ning vajadusel taastama selle summa ulatuses debiteeritud maksekonto olukorra, mis oleks olnud, kui valesti täidetud maksetehing ei oleks toimunud.

Kui makse saaja makseteenuse pakkuja vastutab esimese alalõike alusel, peab ta viivitamata andma maksetehingu summa makse saaja käsitusse ning vajadusel krediteerima vastava summa makse saaja maksekontole.

Täitmata jäetud või valesti täidetud maksetehingu korral, kui maksekäsund on algatatud maksja poolt, teeb tema makseteenuse pakkuja olenemata käesolevas lõikes sätestatud vastutusest taotluse esitamisel viivitamata omalt poolt kõik, et maksetehingut kindlaks teha ning teavitada tulemustest maksjat.

- 1b. Kui maksekäsund on algatatud makse saaja poolt või kaudu, vastutab tema makseteenuse pakkuja, ilma et see piiraks artikli 47a, artikli 66 lõigete 2 ja 3 ning artikli 70 kohaldamist, makse saaja ees makse käsundi maksja makseteenuse pakkujale korrektse edastamise eest kooskõlas artikli 60 lõikega 2. Kui makse saaja makseteenuse pakkuja vastutab käesoleva alalõigu alusel, peab ta viivitamata edastama maksja makseteenuse pakkujale uuesti kõnealuse maksekäsundi.

Lisaks vastutab makse saaja makseteenuse pakkuja, ilma et see piiraks artikli 47a, artikli 66 lõigete 2 ja 3 ning artikli 70 kohaldamist, makse saaja ees maksetehingu artikli 64a kohase käitlemise eest. Kui makse saaja makseteenuse pakkuja vastutab käesoleva alalõike alusel, peab ta tagama, et maksetehingu summa on makse saaja käsutuses viivitamatult pärast seda, kui vastav summa on krediteeritud makse saaja makseteenuse pakkuja kontole.

Täitmata jäetud või valesti täidetud maksetehingu puhul, mille eest esimese ja teise alalõike alusel ei vastuta makse saaja makseteenuse pakkuja, vastutab maksja ees maksja makseteenuse pakkuja. Kui maksja makseteenuse pakkuja vastutab esimese ja teise alalõike alusel, peab ta vajadusel põhjendamatu viivitusega maksma maksjale tagasi täitmata jäetud või valesti täidetud maksetehingu summa ning taastama selle summa ulatuses debiteeritud maksekonto olukorra, mis oleks olnud, kui valesti täidetud maksetehing ei oleks toimunud.

Täitmata jäetud või valesti täidetud maksetehingu korral, kui maksekäsund on algatatud makse saaja poolt, teeb tema makseteenuse pakkuja olenemata käesolevas lõikes sätestatud vastutusest taotluse esitamisel viivitamata omalt poolt kõik, et maksetehingut kindlaks teha ning teavitada tulemustest makse saajat.

- 1c. Lisaks sellele vastutavad makseteenuse pakkujad oma asjaomaste makseteenuse kasutajate ees kõigi tasude, mille eest nad on vastutavad, ning kõigi intresside eest, mida makseteenuse kasutaja on maksetehingu täitmata jätmise või vale täitmise tulemusel kohustatud maksma.
2. Välja jäetud.

Artikkel 68

Ülekanded kolmandatesse riikidesse

Välja jäetud.

Artikkel 69

Täiendav rahaline hüvitis

Rahaline hüvitamine lisaks sellele, mis on sätestatud käesolevas jaos, võib olla määratud kindlaks vastavalt õigusaktidele, mida kohaldatakse makseteenuse kasutaja ja tema makseteenuse pakkuja vahel sõlmitud lepingu suhtes.

Artikkel 69a

Regressiõigus

1. Kui artikli 67 kohase makseteenuse pakkuja vastutuse saab omistada teisele makseteenuse pakkujale või vahendajale, kompenseerib see makseteenuse pakkuja või vahendaja esimesele makseteenuse pakkujale mis tahes tekkinud kahju ja/või artikli 67 kohaselt tasutud summa.

2. Täiendav rahaline kompensatsioon määratakse kindlaks vastavalt makseteenuse pakkuja ja/või vahendajate vahelistele lepingutele ning nende vaheliste lepingute suhtes kohaldatavatele õigusaktidele.

Artikkel 70

Vastutuse puudumine

Peatükkidest 1 ja 2 tulenevat vastutust ei kohaldata ebatavaliste ja ettenägematute asjaolude korral, mille üle osapoolel, kes nendele asjaoludele viitab, ei ole kontrolli ning mille tulemused oleks kõigile jõupingutustele vaatamata olnud vältimatud, või kui makseteenuse osutaja on kohustatud täitma teisi, siseriiklike või ühenduse õigusaktidega hõlmatud kohustusi.

3. peatükk

Andmekaitse

Artikkel 71

Andmekaitse

Liikmesriigid lubavad maksesüsteemidel ja makseteenuse pakkujatel töödelda isikuandmeid, kui see on vajalik maksepettuste ärahoidmise, uurimise ja avastamise tagamiseks. Selliste isikuandmete töötlemine toimub kooskõlas direktiiviga 95/46/EÜ.

4. peatükk

Kaebused ja kohtuvälised kahju hüvitamise menetlused vaidluste lahendamiseks

1. JAGU

KAEBUSTE ESITAMISE MENETLUS

Artikkel 72

Kaebused

1. Liikmesriigid tagavad selliste menetluste kehtestamise, mis võimaldavad makseteenuse kasutajatel ja teistel huvitatud isikutel, sealhulgas tarbijaühingutel, esitada pädevatele asutustele kaebusi, mis tulenevad käesoleva direktiivi siseriiklike rakendusaktide sätete väidetavatest rikkumistest makseteenuse pakkuja poolt.
 2. Kui see on asjakohane ning ilma, et see piiraks vastavalt siseriiklikele menetluseeskirjadele õigust pöörduda kaebusega kohtu poole, tuleb pädeva asutuse vastusega kaebuse esitajat teavitada artikli 75 kohaselt kehtestatud kohtuväliste kahju hüvitamise menetluste olemasolust.
- 2a. Välja jäetud.

Artikkel 73

Karistused

1. Liikmesriigid kehtestavad eeskirjad karistuste kohta, mida kohaldatakse käesoleva direktiivi alusel vastuvõetud siseriiklike õigusnormide rikkumise korral, ning võtavad kõik vajalikud meetmed, et tagada nende rakendamine. Kehtestatud karistused peavad olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad.
2. Liikmesriigid teatavad komisjonile artikli 73 lõikes 1 osutatud õigusnormid ja artikliga 74 kooskõlas olevad pädevad asutused hiljemalt artikli 85 lõike 1 esimeses lõigus sätestatud kuupäevaks ning teatavad komisjonile edaspidi viivitamatult kõigist järgnevatest muudatustest, mis neid mõjutavad.

Artikkel 74

Pädevad asutused

1. Liikmesriigid võtavad kõik vajalikud meetmed, et tagada artikli 72 lõikes 1 sätestatud kaebuste esitamise menetluste ja artikli 73 lõikes 1 sätestatud karistuste rakendamine asutuste poolt, kes on volitatud tagama käesolevas jaos sätestatud nõuete alusel vastuvõetud siseriiklike õigusnormide täitmise.
2. Käesoleva direktiivi III ja IV jaotise alusel vastuvõetud siseriiklike õigusnormide rikkumise või kahtlustatava rikkumise korral on lõikes 1 osutatud pädevaks asutuseks makseteenuse pakkuja päritoluliikmesriigi pädevad asutused, välja arvatud asutamisõiguse alusel tegutsevad filiaalid ja maksevahendaja esindajad, kelle puhul on pädevaks asutuseks makseteenuse pakkuja asukohaliikmesriigi pädevad asutused.

2. JAGU

KOHTUVÄLISED KAHJU HÜVITAMISE MENETLUSED

Artikkel 75

Kohtuväline kahju hüvitamine

1. Liikmesriigid tagavad, et kehtestatakse piisavad ja tõhusad kohtuväliste kaebuste lahendamise ja kahju hüvitamise menetlused, et kohtuväliselt lahendada makseteenuse kasutajate ja nende makseteenuse pakkujate vahelisi vaidlusi, mis puudutavad käesolevast direktiivist tulenevaid õigusi ja kohustusi, kasutades selleks vajadusel olemasolevaid asutusi.
2. Piiriüleste vaidluste korral tagavad liikmesriigid nende asutuste aktiivse koostöö vaidluste lahendamisel.

Artikkel 75a

Statistiline teave

Välja jäetud.

V JAOTIS

Rakendusmeetmed ja maksete komitee

Artikkel 76

Rakendusmeetmed

1. Selleks et võtta arvesse makseteenuste tehnilist ja turuga seotud arengut ning tagada käesoleva direktiivi ühtne kohaldamine, võib komisjon artikli 77 lõikes 2 sätestatud korras vastu võtta järgmised rakendusmeetmed:
 - a) käesoleva direktiivi lisas esitatud tegevuste loetelu kohandamine kooskõlas artiklitega 2–4 ja artikliga 10;
 - b) artikli 4 lõikes 19a sätestatud mikroettevõtte mõiste muutmine kooskõlas soovitusel 2003/361/EÜ muudatusega;
 - c) artikli 21 lõikes 1 ja artikli 50 lõikes 1 sätestatud summade ajakohastamine, et võtta arvesse inflatsiooni ja olulisi turuarenguid.
2. Ükski kehtestatud rakendusmeede ei tohi muuta käesoleva direktiivi olulisi sätteid.

Artikkel 77

Komitee

1. Komisjoni abistab maksete komitee, edaspidi "komitee", mis koosneb liikmesriikide esindajatest ja mille eesistujaks on komisjoni esindaja.
2. Kui teistes artiklites viidatakse käesolevale lõikele, kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 5a ja 7, võttes arvesse sama otsuse artiklit 8.
Otsuse 1999/468/EÜ artikli 5 lõikes 6 nimetatud tähtajaks kehtestatakse kolm kuud.
3. Komitee võtab vastu oma töökorra.

VI JAOTIS

Lõppsätted

Artikkel 78

Täielik ühtlustamine

1. Ilma et see piiraks artikli 23b lõike 2, artikli 23e, artikli 23f lõike 3, artikli 34 lõike 3, artikli 36 lõike 3, artikli 37 lõike 3, artikli 40b lõike 2, artikli 40c lõike 3a, artikli 40d lõike 3, artikli 50 lõike 2a ning artiklite 64 ja 80 kohaldamist seoses käesolevas direktiivis sisalduvate ühtlustatud sätetega, ei või liikmesriigid säilitada ega kehtestada muid õigusnorme kui käesolevas direktiivis sätestatud õigusnormid.
 - 1a. Kui liikmesriik kasutab lõikega 1 ettenähtud võimalusi, teatab ta sellest ja hilisematest muudatustest komisjonile. Komisjon avalikustab teabe veebilehel või mõnel muul kergesti ligipääsetaval viisil.
2. Välja jäetud.
3. Liikmesriigid tagavad, et makseteenuse pakkujad ei tee makseteenuse kasutajate kahjuks erandeid käesolevat direktiivi rakendavatest siseriiklikest õigusnormidest või sellele vastavatest sätetest, välja arvatud juhtudel, kui see on käesolevas direktiivis selgelt sõnastatud.

Makseteenuse pakkujad võivad siiski teha otsuse anda makseteenuse kasutajatele soodsamaid tingimusi.

Artikkel 79
Läbivaatamine

Hiljemalt kolme aasta möödumisel artikli 85 lõike 1 esimeses lõigus sätestatud kuupäevast esitab komisjon Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Euroopa Keskpankale aruande käesoleva direktiivi rakendamise ja mõju kohta ning eelkõige järgmise kohta:

- võimalik vajadus laiendada direktiivi kohaldamisala maksetehingutele, mida tehakse kõikides vääringutes, ja maksetehingutele, kus vaid üks makseteenuse pakkuja asub ühenduses;
- võimalik mõju makseteenustega seotud laenu andmisele artikli 10 lõike 2a kohaselt;
- maksevahendajatele tegevusloa andmiseks kehtestatud nõuete võimalik mõju maksevahendajate ja teiste teenusepakkujate vahelisele konkurentsile ning uute teenusepakkujate turulepääsu tõketele; ning
- käesoleva direktiivi artiklite 23f ja 40d kohaldamine ning võimalik vajadus laiendada käesoleva direktiivi kohaldamisala madala väärtusega maksete maksevahenditele ja elektronrahale,

millele on vajaduse korral lisatud ettepanek selle läbivaatamiseks.

Artikkel 80
Üleminekusäte

1. Ilma et see piiraks direktiivi 2005/60/EÜ või muude asjaomaste ühenduse õigusaktide kohaldamist, lubavad liikmesriigid juriidilistel isikutel, kes on alustanud käesoleva direktiivi kohast tegevust maksevahendajana vastavalt enne [*käesoleva direktiivi jõustumispäeva*] jõus olnud siseriiklikele õigusaktidele, jätkata oma tegevust asjaomases liikmesriigis kuni 18 kuu jooksul pärast artikli 85 lõike 1 esimeses lõigus sätestatud kuupäeva ilma, et nad oleksid artikli 6 alusel saanud tegevusloa. Kõikidel isikutel, kellele ei ole nimetatud aja jooksul antud tegevusluba, on vastavalt artiklile 23a keelatud osutada makseteenuseid.

- 1a. Sõltumata lõikest 1 tehakse artiklis 6 sätestatud tegevusloa nõudest erand finantseerimisasutustele, kes on alustanud tegevust direktiivi 2006/48/EÜ I lisa punkti 4 tähenduses ning vastavad kõnealuse direktiivi artikkel 24 lõige 1 punkt e esimese lõigu tingimustele kooskõlas siseriiklike õigusaktidega enne [*käesoleva direktiivi jõustumispäeva*]. Siiski teavitavad nad päritoluliikmesriigi pädevaid asutusi sellisest tegevusest [*käesoleva direktiivi jõustumispäevaks*]. Lisaks tuleb teatises näidata, et nad vastavad artikli 5 punktide a, bb, f-i, j ja k tingimustele. Kui pädevad asutused on kindlad, et kõnealused tingimused on täidetud, registreeritakse need institutsioonid käesoleva direktiivi artikli 8 kohaselt. Liikmesriigid võivad lubada oma pädevatel asutustel vabastada asjaomased finantseerimisasutused käesoleva direktiivi artikli 5 nõuete täitmisest.
2. Liikmesriigid võivad kehtestada, et lõikes 1 osutatud juriidilistele isikutele antakse automaatselt tegevusluba ning nad kantakse artikli 8 alusel loodud registrisse, kui pädevatel asutustel on juba tõendeid selle kohta, et artiklites 5 ja 6 sätestatud nõuded on täidetud. Pädevad asutused teavitavad asjaomaseid juriidilisi isikuid enne tegevusloa andmist.
3. Ilma et see piiraks direktiivi 2005/60/EÜ või muude asjaomaste ühenduse õigusaktide kohaldamist, võivad liikmesriigid lubada füüsilistel või juriidilistel isikutel, kes on alustanud käesoleva direktiivi kohast tegevust maksevahendajana vastavalt enne [*käesoleva direktiivi jõustumispäeva*] jõus olnud siseriiklikele õigusaktidele, nagu on sätestatud käesolevas direktiivis, ning kellel on õigus kasutada artikliga 21 kooskõlas olevat erandit, jätkata oma tegevust asjaomases liikmesriigis üleminekuaja jooksul, mille maksimaalne kestus on 3 aastat, ilma, et nad kasutaksid artikliga 21 kooskõlas olevat erandit ning ilma, et nad oleksid kantud artikli 8 alusel loodud registrisse. Kõikidel kõnealustel isikutel, kelle suhtes pole nimetatud aja jooksul erandit kehtestatud, keelatakse artikli 23a kohaselt jätkata makseteenuste osutamist.

Artikkel 81
Direktiivi 97/7/EÜ muutmine

Direktiivi 97/7/EÜ artikkel 8 jäetakse välja.

Artikkel 82
Direktiivi 2006/48/EÜ muutmine

Direktiivi 2006/48/EÜ muudetakse järgmiselt:

1. I lisa punkt 4 asendatakse järgmisega:
 4. makseteenused Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi [...] (makseteenuste kohta siseturul)(*) artikli 4 lõike 2a tähenduses;
2. I lisa punkt 5 asendatakse järgmisega:
 5. Teiste maksevahendite väljaandmine ja haldamine (nt reisisekid ja pangavekslid kui see tegevusvaldkond pole hõlmatud punktiga 4)

Artikkel 83
Direktiivi 2002/65/EÜ muutmine

Direktiivi 2002/65/EÜ muudetakse järgmiselt:

1. Artikkel 8 jäetakse välja.
2. Artiklisse 4 lisatakse järgmine lõik:
 - (5) Juhul kui kohaldatakse ka Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi [...] (*) , asendatakse käesoleva direktiivi artikli 3 lõike 1 kohased teabe andmist käsitlevad sätted (välja arvatud lõike 2 punktid c–g, lõike 3 punktid a ja e ning lõike 4 punkt b eespool nimetatud direktiivi artiklitega 25, 26, 30 ja 31.

(*) ELT L [...], ..., lk [...].

Artikkel 83a
Direktiivi 2005/60/EÜ muutmine

Direktiivi 2005/60/EÜ muudetakse järgmiselt:

1. Artikli 3 lõike 2 punkt a asendatakse järgmisega:

"a) ettevõtja, mis pole krediitiasutus ja mis viib läbi üht või mitut direktiivi 2006/48/EÜ I lisa punktides 2–12 ja punktis 14 sätestatud tegevust, sealhulgas valuutavahetust (*bureaux de change*)".

1a. Artikli 15 lõiked 1 ja 2 asendatakse järgmisega:

“1. Kui liikmesriik lubab, et tema territooriumil asuvaid artikli 2 lõike 1 punktis 1 või 2 nimetatud krediidi- ja finantseerimisasutusi kasutatakse riigisiseselt kolmandate isikutena, lubab ta oma artikli 2 lõikes 1 nimetatud asutustel ja isikutel igal juhul kooskõlas artikliga 14 tunnustada ja aktsepteerida nende artikli 8 lõike 1 punktides a kuni c kindlaks määratud nõuetekohase hoolsuse menetluste tulemust, mille viis läbi vastavalt käesolevale direktiivile artikli 2 lõike 1 punktis 1 või 2 nimetatud asutus teises liikmesriigis (välja arvatud valuutavahetuspunktid ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi [...] (makseteenuste kohta siseturul) artikli 4 lõikes 2b määratletud maksevahendajad, kes põhiliselt osutavad selle direktiivi lisa punktis 7 nimetatud makseteenuseid, sealhulgas füüsilised ja juriidilised isikud, kelle suhtes on selle direktiivi artikli 21 kohaselt kehtestatud erand ning mis vastavad artiklite 16 ja 18 nõuetele, isegi siis, kui dokumentide või andmete puhul, mis võeti aluseks nimetatud nõudeid silmas pidades, on tegemist teiste dokumentide või andmetega kui need, mis on ette nähtud selles liikmesriigis, kus asub asutus või isik, kelle juurde klient suunatakse.

2. Kui liikmesriik lubab, et tema territooriumil asuvaid artikli 3 punkti 2 alapunktis a nimetatud valuutavahetuspunkte ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi [...] (makseteenuste kohta siseturul) artikli 4 lõikes 2b määratletud finantseerimisasutusi, kes põhiliselt osutavad selle direktiivi lisa punktis 7 nimetatud makseteenuseid, kasutatakse riigisiselt kolmandate isikutena, lubab see liikmesriik neil igal juhul kooskõlas artikliga 14 tunnustada ja aktsepteerida nende artikli 8 lõike 1 punktides a kuni c kindlaks määratud nõuetekohase hoolsuse menetluste tulemust, mille viis läbi vastavalt käesolevale direktiivile sama kategooria asutus teises liikmesriigis ja mis vastavad artiklite 16 ja 18 nõuetele, isegi siis, kui dokumentide või andmete puhul, mis võeti aluseks nimetatud nõudeid silmas pidades, on tegemist teiste dokumentide või andmetega kui need, mis on ette nähtud selles liikmesriigis, kus asub asutus või isik, kelle juurde klient suunatakse."

2. Artikli 36 lõikes 1 jäetakse teine lause välja alates käesoleva direktiivi artikli 85 lõike 1 esimese lõigus sätestatud kuupäevast.

Artikkel 84

Kehtetuks tunnistamine

Direktiiv 97/5/EÜ tunnistatakse kehtetuks alates artikli 85 lõike 1 esimeses lõigus nimetatud kuupäevast.

Artikkel 85

Ülevõtmine

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi täitmiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt 1. novembriks 2009. Liikmesriigid edastavad nimetatud õigusnormide tekstid viivitamata komisjonile.

Kui liikmesriigid need normid vastu võtavad, lisavad nad nendesse või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastuvõetud põhiliste siseriiklike õigusnormide teksti.

Artikkel 86

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist Euroopa Liidu Teatajas.

Artikkel 87

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel,

Euroopa Parlamendi nimel
president

Nõukogu nimel
eesistuja

MAKSETEENUSED ARTIKLI 4 ALUSEL

1. Teenused, mis võimaldavad teha sularaha sissemakset maksekontole ning kõik maksekonto toimimiseks vajalikud toimingud.
2. Teenused, mis võimaldavad sularaha väljavõtmist maksekontolt ning kõik maksekonto toimimiseks vajalikud toimingud.
3. Maksetehingu täitmine, sealhulgas raha ülekandmine maksekontol kasutaja makseteenuse pakkuja või muu makseteenuse pakkuja juures:
 - otsearvelduse täitmine, sealhulgas üksik otsearveldus;
 - maksetehingu täitmine maksekaardi või muu samasuguse vahendi abil;
 - krediidikorralduse täitmine, sealhulgas püsikorraldus.
4. Maksetehingu täitmine, kui raha on makseteenuse kasutajale antud krediidiiliinina:
 - otsearvelduse täitmine, sealhulgas üksik otsearveldus;
 - maksetehingu täitmine maksekaardi või muu samasuguse vahendi abil;
 - krediidikorralduse täitmine, sealhulgas püsikorraldus.
5. Maksevahendite väljaandmine ja/või omandamine
6. Välja jäetud.

7. Raha ülekandmine

8. Maksetehingute täitmine, kus maksja nõusolek maksetehinguks edastatakse telekommunikatsiooni-, digitaalse või IT-seadme abil ning makse tehakse telekommunikatsiooni- või IT-süsteemi või -võrgu haldajale, kes tegutseb üksnes vahendajana makseteenuse kasutaja nimel.

9. Välja jäetud.
